

NIVNICKÉ NOVINY

Březen - Duben 2/2018

Ročník XXVIII

Cena 5 Kč

SLOVO STAROSTY

AKTUÁLNĚ...

Beseda:

padla k zemi..., co bude dál??

Stála zde 89 let (1929), mnozí v ní zažili mládí, někteří i stáří, kolik se toho vypilo a projedlo, to už nikdo nespočítá. Starší pamatují sklepní bar zvaný „peklo“, maškarní plesy, zábavy, plesy, tancovačky na zahrádce. Kdyby mohla Beseda mluvit, asi by to byl dlouhý příběh. K historii vzniku Besedy se jistě ještě vrátíme, ale vraťme se do současnosti. Původní záměr jen sanovat základy a ponechat základovou desku a tím ušetřit náklady už neplatí. Po vyhodnocení situace bude nutné zrušit sklepení a vybu-

dovat novou základovou desku. Není to příliš překvapivé, o nedobrému stavu základů se vědělo, a skladba podlažní desky jen potvrdila rozhodnutí kompletní demolice. Vyřizují se poslední dokumenty, v květnu bude vyhlášeno výběrové řízení na dodavatele a bude pak na dodavateli, kdy zahájí výstavbu. Pro nás je důležitý termín dokončení, který požadujeme do 6-7/2019.

Kanalizace:

nepopulární, ale neméně důležitá... opraveny jsou havarijní úseky v ulicích Dr. Kachníka i Na Požáře, ul. Podohradí, Nová Čtvrť a ul. Příčná. Přepojení a odstavení

části staré kanalizace se provedlo i u parku a nově byly vybudovány uliční vpusti v ul. K Vodojemu. Uliční vpusti se opravily i na křižovatce ul. Vinohradská - Čupy a v ul. Družební. V projekční přípravě je rozsáhlejší budování kanalizace na konci ul. Závodí. Oprava kanalizace na této ulici by měla proběhnout zkraje podzimu a nový povrch vozovky bychom položili na jaře 2019.

Mateřská škola:

jak jsem uváděl v posledním čísle NN, půjde o poměrně rozsáhlou a náročnou modernizaci. Musíme to zvládnout za 6 týdnů,

o prázdninách, a 2 týdny nechat na malby a úklid. Již nyní připravujeme návrhy umyváren, záchodků, obkladů, podlah, skříněk pro děti atd. Rád bych, aby školka byla nadčasová, moderní a veselá. Věřím, že s dodavatelem najdeme společnou notu, vše se připraví a zdaří zrealizovat.

Tělocvična-herna MŠ - myslím, že naše školka a děti si zaslouží více, a tak obec nechala zpracovat studii moderní tělocvičny-herny pro všeobecnou průpravu a hrátky dětí. Objekt by měl být situován v prostoru mezi objekty a budou zde moderní průlezky, prostor pro cvičení nebo jiné hry, mini hlediště, prostorná terasa a propojení na chodbu školky. Myslím, že hrací prostor v naší školce chybí a přispěje k pohodě dětí, tak proč nemít minimálně v šuplíku připravený projekt a uvidíme.

Rozšíření kapacity školky:

je z pohledu vývoje obce nezbytné, projekt je připraven a bude jen na zastupitelích, kdy se zahájí rekonstrukce pravé části školky.

Základní škola:

tam se odvedl kus práce (nové kotelny, šatny, sociálky atd.), ale stále je co zlepšovat. Na dobré cestě je dotace ve výši téměř 1 mil. Kč na rekonstrukci odborných učeben, ale další požadavky necháme již na novém vedení školy.

NOVĚ PŘIPRAVUJEME A STARÉ NEDODĚLKY ZDOHÁNÍME...

Horní most:

(správná připomínka zastupitele) - most je opraven, ale zbylá část zábradlí, ta obecní, vypadá hrozně. Ano, propadlý chodník, deformované a rezavé zábradlí. Už se to připravuje a do prázdnin se budeme snažit, aby vjezd do Nivnice byl zase o něco hezčí.

Ulice Zámostí:

terénní úpravy po rekonstrukci komunikace (nebylo součástí díla). Práce už jsou zadány, a tak další rest bude do měsíce odstraněn. Vše je trochu závislé na sehnání slušné zeminy, což je dneska nedostatkové zboží.

Žleby:

připravujeme zpevnění komunikace frézovankou a vytvoření stezky-chodníčku pod hájkem, včetně výsadby aleje v počtu 40 stromků starých odrůd jako moruše, oskeruše, jaderníčka, sladká jeřabina, hruška

atd. Část, co bylo k sehnání, je vysazeno, na ostatní musíme počkat na podzim.

Sportovní areál:

ano, je krásný a všichni, co přijíždějí nešetří chválou, jen ta přístupová komunikace a oplocení ještě vážně. Zkomplikovala nám to zde havárie kanalizace a náročná oprava, ale i tady se již připravuje náprava a do léta to bude dokončeno.

Rajčovna:

již delší dobu diskutujeme v zastupitelstvu o nutnosti zkulturnění tohoto prostoru. Připravuje se studie a po opravách komunikací ukončíme skládkování a do hodů musíme provést revitalizaci celého prostoru. Zřejmě to bude bez výsadby (tu až na podzim), ale zato s bezpečným povrchem tak, abychom mohli na kolotoče konečně v lodičkách ☺

Cyklostezka ul. Podohradí - Linea:

není hezký pohled na rozházené a poškozené žlaby a uvolněnou přídlažbu. Není to reklamace, ale nedostatek projektu. Žlaby uložené ve šterkovém loži nemohou vydržet občasné vybočení zemědělské techniky nebo i osobáku. Jsou dva návrhy řešení: vytvořit zpevněný vyhybací záliv na straně pole, žlaby a přídlažba se uloží do betonu a budeme doufat, že naši zemědělci si s tímto rozšířením vystačí. Druhá možnost, podstatně nákladnější, je oprášit původní projekt a dodělat zde, jak bylo zamýšleno, 5m zaobrubníkovanou komunikaci. Rozhodnutí bude na zastupitelích. S tímto souvisí i veřejné osvětlení, které v tomto úseku schází.

Zadržování vod v krajině:

nechceme budoucím generacím předat vyprahlou krajinu. V minulém čísle jsem avizoval jednání s Povodím Moravy i návštěvu specialisty na vodohospodářské stavby, a tak se i zadařilo. Ing.Horkému se líbilo místo na poldr pod Vinohrady, nabídnul i kompletní revitalizaci Nivničky, vytvoření prahů a tůň a doporučil odborníka na poradenství a získání dotací na tyto stavby. Je to dlouhodobá záležitost, ale není na co čekat, voda bude jednou velký problém, tak je nutné se této oblasti také věnovat. Přínosem bude i plán společných zařízení komplexních pozemkových úprav, který eliminuje eroze vodní i větrné a v plánu je i stavba poměrně velkého rybníka na soutoku Topolovského járků a járků od Lipin.

A ZASE TROCHU HOSPODSKÝCH ŘEČÍ A DOTAZY OBČANŮ:

...starosto, slyšel jsem, že budete řezat všechny stromy na ul. Zámostí, kerý hlupý to vymyslel... Tak to slyším poprvé a hlupý je ten, co takové řeči vede. Stromy tam plní dobrou službu - brání větru, poskytují stín a mírní hluk, takže naopak ještě něco vysadit.

...a proč ste udělali lidom na Pořadí vjezdy, aj já chcu vjezd zadarmo. Tož tak: byl připraven plán na výstavbu komunikace pod okny, tak jak tam kdysi bývala, s přeložkami plynoměrů a odkanalizováním atd. bratru za 1,6 mil. Kč. Po dohodě s obyvateli ulice jsme došli k dohodě nedělat ulici, ale kompromisem jen vjezdy ze staré dlažby z chodníků - uspořeno 1,1 mil. Kč, tak proto byly ty vjezdy.

...občané Podohradí nesouhlasí s výstavbou v zahradách ulice Podohradí směrem ke „Královům“... tak to buďte v klidu, já taky ne a zastupitelstvo určitě taky ne, a navíc je část tohoto území (BI6) pro výstavbu zrušeno změnou v územním plánu. Ale problém je hlubší. Kdysi obec toto území označilo pro výstavbu (BI - bydlení individuální). Současné vedení obce má jiný názor a obec nebude souhlasit s výstavbou, pokud zde nebude vlastnit 100% pozemků. Ale paradoxně obec nemá právo zakázat stavbu nebo stavby, o umístění stavby rozhoduje stavební úřad a i přes nesouhlas obce mnohdy uděluje povolení. V této lokalitě (BI5) ale žádné sítě nejsou a obec je ani nepřipravuje, a tak věřím, že ani stavební úřad zde žádnou divokou výstavbu nepovolí. Pokud by zde jednou měla být výstavba, pak musí dojít k výkupu všech pozemků, zpracování projektu zástavby tj. návrhu ulic a umístění RD a sítí, revize kapacit inženýrských sítí atd. Obec, včetně stavební komise, má v tomto jasno. Rozvoj obce musí být koordinován a musí mít jasnou koncepci.

...je pravda, že bude v Nivnici konečně zmrzlina? ...tak mohu prozradit, že se něco rýsuje a nakonec budou možná dva prodejci zmrzliny - točená i kopečková, tak jim držíme palce, ať to vyjde ☺

...kdy se budou přijímat žádosti na parcely „Sluneční“? ... zpracovávají se poslední dokumenty jako geometrický plán a regulativ výstavby a do konce května by mělo proběhnout schválení zastupitelstvem a následně bude možné provádět rezervace a složení rezervační kauce.

...A JEŠTĚ, CO NÁS TRÁPÍ DLOUHODOBĚ A CO JE NEPOPULÁRNÍ:

Parkování v ulicích obce:

opakovaně tímto vyzývám občany k realizaci vjezdů nebo parkovacích míst v předzahrádkách. Především v ul. K Vodojemu a ul. Čupy. Ano, je to tam někde problematické, ale řešitelné. Ale i na dalších ulicích máme někdy plno např. ul. Nová Čtvrť. Prosím tedy občany, zamysleme se nad tím!!!

Kanalizační přípojky:

rádi bychom v příštím roce a dalších letech chtěli rekonstruovat všechny ulice. Kritická je ulice Čupy a ul. K Vodojemu, kde je havarijný stav kanalizace. Na jedné straně je ta stará kritická s několika propady a na druhé je nová kanalizace. Upozorňuji na tento stav opakovaně. V roce 2019 je v plánu tyto ulice rekonstruovat a bylo by vhodné, aby se občané, kteří mají vyústění do staré kanalizace, napojili na nový řád. Víím, že je to nemilé a nákladné, ale nebylo by rozumné investovat do nové cesty a pak ji ničit překopy. Nařídit to nemůžeme, proto je to prosba na občany nejen této ulice, ale i dalších ulic, kde jsou v plánu rekonstrukce.

Chodník:

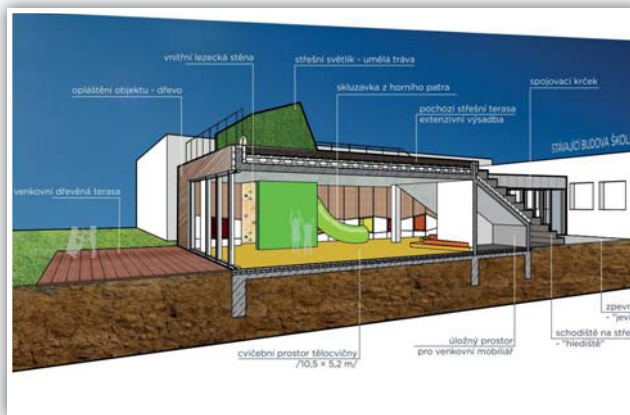
Nivnice od ZAS na průmyslovou zónu Kráčina – určitě výrazné zkrácení pro mnohé do zaměstnání. Výstavba chodníku podél hlavní komunikace byla konzultována s dopravním projektantem. Dopravně je to řešitelné, ale problém je s blízkostí toku Nivničky. Bylo by nutné instalovat piloty do břehů a celá výstavba by byla neúměrně nákladná užitné hodnotě.

Tohle zatím zůstane u ledu.

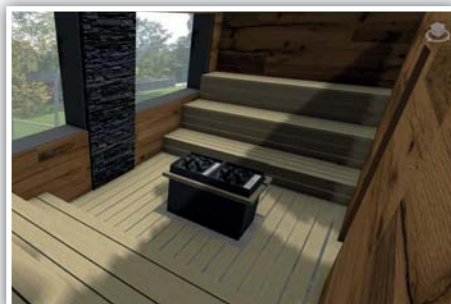
SLÍBENÉ PŘEKVAPENÍ

(pro děti, dospělé i seniory) :

1/ Pro děti – snad obrazem, jak by mohly vypadat nové sociálky a případně budoucí moderní tělocvična v mateřské školce.

2/ Překvapení pro dospělé – taky obrazem, takhle by mohlo vypadat relaxační centrum (sauna) v provozní budově ve Sportovním areálu Nivnice.

3/ Překvapení pro seniory – penzisty Navyšujeme počet nájemních bytů v připravovaném bydlení pro seniory z 10 na 13 bytů. Zahájení výstavby na podzim tohoto roku.

Závěr

plánů na další zvelebování obce, opravy a investice je opravdu hodně a stále máme co zlepšovat. Díky plánu rozvoje obce, rozumnému hospodaření s finančními prostředky si můžeme dovést další opravy a investice i v dalších letech, jako jsou další opravy komunikací, výstavba bytů, rozšíření kapacity školky, tělocvična pro školku atd.

Vážení spoluobčané, prosím o trpělivost s brzkými rozsáhlými opravami komunikací, ale jinak přeji hezké jarní období, žádný stres, hodně sluníčka a hlavně nezapomínat "s úsměvem jde všechno líp".

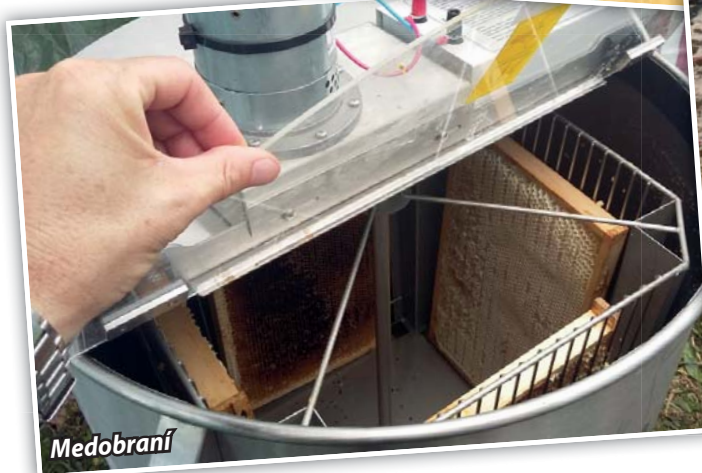
Miroslav Vykydal
starosta

Programové dotace z rozpočtu obce na rok 2018

Žadatel	Název akce	Schválená částka
Spolek BIKE&RIDE Nivnice	VÝJEZD KE KŘÍŽKU	6.000
Spolek BIKE&RIDE Nivnice	KOLEM KOLEM NIVNICE	5.000
Spolek BIKE&RIDE Nivnice	ČASOVKA NA SINGLETRACKU	6.000
Spolek BIKE&RIDE Nivnice	MTB NIVNICKÁ 50 A DĚTSKÁ BAJKOVÁ NEDĚLE	20.000
Spolek BIKE&RIDE Nivnice	celoroční činnost	20.000
ATOM ČR, TOM Nivnice	DOPRAVA MATERIÁLU NA LETNÍ STANOVÝ TÁBOR	3.000
ATOM ČR, TOM Nivnice	15. NOČNÍ POHÁDKOVÝ LES 2018	20.000
Ing. Josef Hubač – DH Nivničanka	celoroční činnost	30.000
ZO ČZS Nivnice	MLADÝ ZAHRÁDKÁŘ	2.000
ZO ČZS Nivnice	FLORISTIKA	2.000
ZO ČZS Nivnice	celoroční činnost	25.000
ČSS – SSK Nivnice	celoroční činnost	40.000
Orel jednota Nivnice	ATLETICKÉ ZÁVODY	6.000
Orel jednota Nivnice	MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA	5.000
Orel jednota Nivnice	celoroční činnost	200.000
Mgr. V. Petlachová – Klub maminek a miminek	celoroční činnost	2.000
Mgr. V. Petlachová – Klub maminek a miminek	SKÁKACÍ DEN	2.000
Mgr. V. Petlachová	KOŠT CHLEBA	1.000
ČSV, ZO Nivnice	MEDOBRANÍ	5.000
ČSV, ZO Nivnice	celoroční činnost	30.000
Bc. A. Gorošová – MC Rozárka	celoroční činnost	2.000
SH-ČMS – SDH Nivnice	125. VÝROČÍ SDH	15.000
Ing. M. Smetana - Mykologové	KOŠT HUB	4.000
Ing. M. Smetana - Mykologové	VÝŠLAP DO LIPIN	3.000
Ing. M. Smetana - Mykologové	VÝSTAVA HUB	4.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	DĚTSKÝ KARNEVAL	9.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	REKREAČNÍ SPORT-CVIČENÍ ŽEN-ÚČAST NA VŠESOKOLSKÉM SLETU PRAHA	9.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	TENISOVÝ TURNAJ DĚTÍ	5.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	TENISOVÝ KEMP MLÁDEŽE	7.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	ÚČAST NA TURNAJI UH. BROD KOPANÁ	4.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	8. ROČNÍK MEMORIÁLU VOJTĚCHA VÝMOLY VE STOLNÍM TENISU	8.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	MČR VESNICKÝCH DRUŽSTEV VE VOLEJBALE V ČESTICÍCH NAD ORLICÍ	7.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	SPORTOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ MLÁDEŽE ODDÍLU ZÁPASU	6.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	ZÁPASNICKÝ TURNAJ MEMORIÁL VÁCLAVA HROMČÍKA	10.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	TURNAJ BAREVNÝ MINIVOLEJBAL NIVNICE	5.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	FINÁLE MISTROVSTVÍ ČR MINIVOLEJBAL	7.500
Tělovýchovná jednota, Nivnice	SPORTOVNÍ KEMP DĚTÍ BAREVNÉHO MINIVOLEJBALU	6.000

Tělovýchovná jednota, Nivnice	ŽÁKOVSKÝ VOLEJBALOVÝ TURNAJ VÍDEŇ	4.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	MEZINÁRODNÍ ÚČAST NA EVROPSKÉM TURNAJI V REGENBURGU	10.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	SPORTOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ VODĚRADY	5.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	VELIKONOČNÍ TURNAJ MLÁDEŽE VE STOLNÍM TENISE	3.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	VÁNOČNÍ TURNAJ MLÁDEŽE VE STOLNÍM TENISE	4.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	VOLEJBALOVÝ TURNAJ ŽEN NIVNICE	3.000
Tělovýchovná jednota, Nivnice	celoroční činnost	350.000
Pavel Lysoněk	SLET ČARODĚJNIC	2.000
Pavel Lysoněk	NIVNICKÝ KOŠT SLIVOVICE	6.000
Hana Hrudová	VŠESOKOLSKÝ SLET PRAHA	8.000
MS Šaranov Nivnice	SVATOHUBERTSKÁ MŠE SVATÁ	10.000
MS Šaranov Nivnice	CHOVATELSKÁ VÝSTAVA TROFEJÍ	15.000
MS Šaranov Nivnice	DĚTSKÝ MYSLIVECKÝ DEN V LIPINÁCH	7.000
MS Šaranov Nivnice	celoroční činnost	40.000
ČSCH ZO Nivnice	MÍSTNÍ VÝSTAVA DROBNÉHO ZVÍŘECTVA	20.000
Nivnička	TRADICE V NIVNIČCE	5.000
Bc. B. Haluzová	PETANQUE DAY X	8.000
I.Karlíková - Hurikánek	celoroční činnost	7.000
I.Karlíková - Hurikánek	SOUSTŘEDĚNÍ VÁPENKY	4.000
MKS, ZO Nivnice	celoroční činnost	120.000
ČMS CHPH	celoroční činnost	10.000
ŘKF Nivnice	celoroční činnost	460.000
CELKEM		1.292.500

Dětský karneval

V neděli 4. 2. 2018 jsme pořádali, jako každý rok, tradiční „Dětský karneval“.

Více jak stovka dětí v pohádkových postavičkách a jiných maskách se přišla vydovářet při hezkých písničkách, které si pro ně připravil DJ TRNKA – tedy Pavel Lysoněk. A nepřišel sám, přivedl s sebou dva úžasné klauny, Terku a Vendulku. K písničkám přidali i zábavné soutěže, při kterých byly děti odměněny různými dobrotami.

Během programu, pod vedením Zuzky Šobáňové a Vaška Jahody, předvedly malé roztleskávačky svou skladbičku.

Nejenom dobrou zábavu jsme pro děti přichystali, ale i spoustu hraček a jiné dárky a dobroty. Proto bychom rádi touto cestou poděkovali všem sponzorům, kteří nám jakýmkoliv způsobem na tyto dárky přispěli.

Věříme, že všem, kteří náš karneval navštívili, jsme zpřijemnili nedělní odpoledne.

Za oddíl RT J.K..

organizátoři

Fašank v MŠ

Stejně jako každý rok se děti v naší školce na fašank moc těšily. Už od rána přicházely v různých maskách. U děvčátek jsou v oblibě různé postavy z Disney pohádek a u chlapců požárníci, policajti a roboti. Ráno jsme si vyzdobili třídy barevnými vystřihovánkami a skládačkami a po svačince začal náš pravý karneval. Pustila se hudba a děti mohly tančit a pěkně si to užívaly. Společně jsme si zazpívali a udělali mašinku, zatancovali jsme si společný tanec „kuřátka“, holky princezny nám zatančily tanec z pohádky „Ledové království“. V kostýmech jsme také navštívili všechny třídy jako velký pohádkový had. Zazpívali jsme si všechny fašankové písně, které známe.

Potom jsme si každý ve své třídě zasoutěžili. Děti dostaly sladkost, a jelikož se už blížil čas oběda, děti dostaly diplom za masku, sladkost a malý dárek. Karneval jsme si celý den pěkně užili.

Předběžný přehled plánovaných sportovních a společenských akcí:

- 23.-25. 4. **Jarní burza dětského oblečení** (SD Beseda)
- 25. 4. **Pietní akt u pomníku Padlých rudoarmějců**
- 26. 4. **Výročí osvobození obce**
- 26. 4. **Obecné pojednání o věcech stravních – přednáška** (knihovna)
- 28. 4. **Zkoušky ohařů** (MS Šaranov)
- 28. 4. **Turnaj ve stolním tenise** (areál TJ)
- 29. 4. **Časovka na singletracku Vinohrady**
- 30. 4. **Pálení čarodějnic** (náměstíčko)
- 01. 5. **Jarní zahrádkářské trhy** (areál TJ)
- 05. 5. **Orelské atletické závody** (areál J. Stojana- ZŠ hřiště)
- 08. 5. **Májový jarmark s burzou krojů** (náměstíčko + SD Beseda)
- 10.5. **Pojednání o kysání, kvašení, kynutí a klíčení – přednáška** (TJ Penalta)

- 10. 5. **Čaj o páté** (SD Beseda)
- 15. 5. **Besídka MŠ** (SD Beseda)
- 18. 5. **Májová veselice s polonézou žáků 9. třídy** (SD Beseda)
- 19. 5. **OHVS – tenisový turnaj** (sportoviště Korytná)
- 20. 5. **První svaté přijímání** (farnost)
- 26. 5. **Dětský myslivecký den** (MS Šaranov)
- 27. 5. **Pouť ke kapli Nejsvětější Trojice + farní odpoledne**
- 03. 6. **Motoburza** (areál TJ)
- 03. 6. **Dětská bajková neděle** (Nivnická riviéra)
- 10. 6. **MTB Nivnická 50** (Nivnická riviéra)
- 14. 6. **Čaj o páté – přednáška o zdravém stravování Bc. M. Smetana** (SD Beseda)
- 16. 6. **Turnaj v kopané o pohár starosty** (areál TJ)
- 30. 6. **OHVS – Ninja faktor** (areál TJ)

Akce může být z organizačních nebo technických důvodů přesunuta popřípadě zrušena. Podrobnější informace o nich budou zveřejňovány na stránkách obce a v místním rozhlasu!

Charitní dům sv. Andělů strážných

Postní doba a příprava na Velikonoce v charitním domě v Nivnici

Se začátkem postní doby začali na charitním domě v Nivnici i pravidelné křížové cesty. S klienty jsme se domluvili, že se každý pátek, případně jiný den podle možností, budeme v jídelně modlit křížovou cestu. O křížové cesty byl opravdu zájem, klienti je využívali rádi. Při jedné křížové cestě jsme využili i služeb Víta Kadlčíka, kterému tímto ještě jednou děkuji.

V posledním postním týdnu jsme uskutečnili velikonoční dílny. Dopoledne si klienti mohli vytvořit omotávaná vejčka, věneček na dveře nebo na stůl a velikonočního zajíčka. Odpoledne s dětmi z misijního klubka, se kterým jsme tímto započali dlouhodobou spolupráci, vyráběli velikonoční přání, zdobili svíčky,

vyráběli zápichy. Děti trpělivě pomáhaly klientům lepit a omotávat. Vzájemná spolupráce báječně fungovala.

Ve středu za námi znovu přišli starší školáci. Probrali jsme velikonoční tradice. Od našich klientů se dozvěděli, jak slavili Velikonoce oni, co se dělalo, kam se chodilo. Naši klienti si zase na oplátku poslechli, jak slaví Velikonoce dnešní děti.

Postní dobu a začátek Velikonoc jsme zakončili promítáním filmu Ježíš Nazaretský.

Ze srdce přejeme všem čtenářům radost z Boží lásky k nám a požehnané dny.

Jarmila Kubáňová, DiS

Poděkování:

Rodina Smetanova děkuje SDH Nivnice za důstojné rozloučení se zesnulým členem panem JOSEFEM SMETANOU na jeho poslední cestě.

Studená kuchyně - catering

Štěpánka Popelková

tel.: 773 677 800

775 256 251

Nivnice, Podohradí 222

e-mail: oktr@seznam.cz

A group of people are gathered in a meeting room. A woman in a blue shirt is standing and speaking to the group, while others are seated around a table. The room has large windows and a potted plant.

www.nivnice.cz

sklenku s víčkem a v ní smícháme 3 lžíce žitné mouky a 3 lžíce vlažné vody a vytvoříme kašovité těsto, přikryjeme vrškem, neutahujeme ať může těstíčko dýchat a dáme na linku. Pokud dáme třeba do misky, těsto si přikryjeme potravinářskou fólií, utěrkou, jde o to, aby neokoralo, výhodnější je, když je nádoba průhledná, ať můžeme pozorovat co se s těstíčkem děje. Druhý den se začnou objevovat malé bublinky, znamená to, že se „kvásek“ rodí. Pokud tedy bublinky vidíme, přikrmíme, a to stejným množstvím, zase 3 lžíce žitné mouky a 3 lžíce vody. Třetí den už může kvásek trochu nakysle vonět, zase mu dáme „jídlo“ tzn. 3 lžíce žitné mouky a 3 lžíce vlažné vody. Kvásek je prostě živý „tvor“ a v některých domácnostech další člen rodiny ☺. Čtvrtý den bude kvásek už pracovat určitě, nabyde na objemu, nakysle voní a bublinkuje. Zase jej přikrmíme. Takto postup opakujeme cca týden i 14 dní, jde o to, aby měl potřebnou sílu a utáhl těsto na celý chleba. Kvásek Vám bude ve sklenici nabývat, růst. Není potřeba skladovat velkou sklenici kvásku, vždy stačí mít např. skleničku od přesnídávky. Přebytky při pěstování kvásku můžeme dát třeba do polévky, na již zmíněné kyselo, nebo do lívanců atd. Na internetu je spousta receptů a už i hodně kuchařek věnovaných kváskovému pečení.

Jednodušší varianta jak získat kvásek je poprosit někoho kdo doma peče, a v Nivnici je nás už hodně, a nechat si trochu kvásku podarovat ☺ Je to rychlejší a získáte už silnější kvásek, který nemusíte vykrmovat, a můžete zkusit hned péct. Platí, že čím je kvásek starší, tím je silnější. Náš nivnický kvásek, který jsme rozdávaly na setkání má něco málo přes 3 roky.

Jak si upéct svůj první domácí chleba najdete na další stránce, kterou si můžete vystříhnout a mít takový malý tahák po ruce na lince. Krok po kroku..tak jdeme na to!

Uchování kvásku

Kvásek si uchováváme doma v lednici, případně na lince, nejlépe v průhledné nádobě, skleničce s víčkem, víčko neutahujeme, kvásek potřebuje dýchat. Lednice kynutí kvásku zpomalí, takže ho nemusíme krmit každý den, ale stačí 1-2x za týden. Už stačí jen lžíce žitné mouky a lžíce vody. K rychlému kynutí potřebuje kvásek teplo, tzn. pokojovou teplotu. Hlavně kvásek nedávat ke zdrojům tepla – na radiátory a v létě na přímé slunce, to mu škodí! Lednicové kynutí je výhodné v létě, kdy se v horkých dnech kynutí dá díky chladu zpomalit nebo když si potřebujeme odskočit, případně plánujeme pečení chleba k rodinné večeři. Přes noc budeme mít hotový rozkvas, než jdeme do práce, zamísíme těsto, dáme do ošatky, šup do lednice – těsto mezitím nakyne, dorazíme z práce, rozehrějeme troubu a můžeme péct chleba k večeři ☺ Kvásku si stačí uchovávat cca 2 polévkové lžíce, což je něco okolo 60 gramů, je zbytečné mít stále v ledničce 500 gr kvásku.

Nařezání a zdobení chleba před pečením

Nařezáváme ostrým nožem, žiletkou, skalpelem. Můžeme vysypávat i obrazce pomocí papírových šablon atp. Většinou v ošatce z pedigu na chlebu zůstane už ta klasická „značka“ chleba, který známe z obchodu. Pokud necháme chleba kynout na pomoučené zácloně, háčkované dečce vznikne nám chleba se vzorem - a máme skvělý homemade dárek ☺ Nařezávání a zdobení chleba je krásné umění.

Uchování chleba

Po vychladnutí zabalíme chleba do plátna, utěrky nebo papírového pytlíku. Měníme cca po třech dnech za čisté a suché, celé vložíme do chlebníku, spíže. Můžeme jej i zamrazit – mrazíme čerstvý, ze staršího uděláme raději topinky, polévku. Uchovávat pečivo v lednici není vhodné, vysušuje se. Kváskový chleba je ale tak dobrý, že většinou se sní ještě lehce vlažný.

U pečení domácího chleba, je nespočet variant a možností. Zpočátku může kváskové pečení vypadat velice složité a zdoluhavé. S tím časem je to trochu pravda, ostatně všechno dobré si vyžaduje svůj čas, ale když se do toho pustíte, je to stejné jako se naučit řídit auto či bruslit. Začátky bývají náročnější, ale pak se to nezapomíná a hlavně ta radost, sledovat jak Vám roste v troubě chleba, nebo hledání nových receptů a pokusy omyly na rodině jsou k nezaplacení ☺

Chlebů je x druhů.

Klasické kváskové pšenično-žitné, na který vám dáváme podrobný návod, chleby žitné, žitné celozrnné – to jsou ty velezdravé cihličky, pak i chleby bezlepkové, a pro gurmány např. škarkové, se sušenými rajčaty a parmazánem, chilli – tady se už fantazii meze nekladou. Dokonce chleba s čokoládou ☺. Chleba můžeme zadělávat pivem, kefirem, podmáslím, tibetskou houbičkou atp. Chleba se peče samozřejmě i v bezlepkové variantě.

Kvásek má i své uplatnění při sladkém pečení u tohoto kváskování se náš klasický žitný kvásek předělává většinou na pšeničný nebo špaldový. Sladké pečivo z kvásku má stejné zdravotní benefity jako kváskový chleba, jen jeho kynutí je ještě víc časově náročnější, sladké kváskové těsto je více hutné a kvásek potřebuje víc času než se vším prokouše. Sladké kváskové pečení si ukážeme na dalším setkání, které proběhne v Besedě.

POSTUP jak si upéct svůj první domácí chleba.

Základ je kvásek – buď jsme si vypěstovali vlastní, nebo od někoho pořídili.

Připravíme si všechny ingredience – kvásek, mouku, vodu, sůl, kmín.

Mísu, klidně už může být ta od robota, kde si uděláme rozkvas.

A upečeme si tzv. základní recept na kváskový chleba – „**Denní chléb**“ (z knihy Ruce v mouce).

1. Prvním krokem je příprava rozkvasu.

- 30g kvásku /cca 1 polévková lžice/
- 150g žitné mouky
- 150g vlažné vody

Rozkvas si připravíme asi 10-12hodin před samotným mísením (nejlépe kolem 9 večerní). Lžící kvásku rozmícháme v odváženém množství vody, poté přidáme mouku a vznikne husté těstíčko. Můžeme jej udělat už i v míse od robota, pokud jej máme, přikryjeme igelitovou taškou a necháme kvásek do rána pracovat. Pozor na okolní teplotu – čím je tepleji, tím je rozkvas rychleji hotový.

Rozkvas nabyde asi o 2/3 na objemu a můžeme v něm vidět bublinky.

POZOR!!!! V této fázi si odebereme lžící kvásku z rozkvasu zpět do skleničky. Zároveň do skleničky ke kvásku přidáme lžící žitné mouky a lžící vody – nakrmíme kvásek. Zamícháme, zakryjeme víčkem, které neutahujeme a dáme na linku nebo do ledničky, záleží kdy plánujeme další pečení. Máme kvásek nakrmený a nachystaný na další pečení.

2. Mísení samotného těsta

Odvážíme si potřebné suroviny. (Zezáčátku dodržujeme postupy, experimenty se nevyplatí ☺)

- 200g vlažné vody
- 250g pšeničné chlebové mouky
- 100g hladké mouky
- 2 lžičky drceného kmínu
- 2 lžičky soli

K hotovému rozkvasu přidáme všechny suroviny a vymísíme těsto. Pokud máme robota, tím líp, celkově asi 8 minut. Ručně je to mackačka a trvá déle, ale můžeme využít partnera ☺ Těsto by mělo být celistvé a odlepovat se od stěn mísy. Uděláme z něj kuličku, kterou necháme kynout v té samé míse, při pokojové teplotě 1-2hodiny, zakryté igelitovou taškou, sáčkem na koš, potravinářskou fólií apod. Případně můžeme těsto přesunout do větší mísy s víkem, ale tu si trochu vytřeme olejem.

Asi po 2 hodinách, přeneseme těsto mokřýma rukama na lehce pomoučený váh a několikrát jej přeložíme. Překládáním získáme pevnější a zároveň nadýchanější střídka chleba. Podle tvaru ošatky (ovál, kruh) natvarujeme těsto na knedlík či kuličku. Těsto vkládáme do vysypané ošatky švem nahoru.

3. Kynutí

Hotové těsto kyne v ošatce při pokojové teplotě cca 3 hodiny, kdy by se mělo viditelně zvětšit. Bereme v úvahu i okolní teplotu (v létě je tento proces rychlejší, proto pozor na překynutí těsta! Chleba při pečení pak neudrží tvar a rozjede se). Ošatky, především ty nové, pořádně vysypáváme. Na vysypání se nejvíce osvědčil kukuřičný škrob (můžeme použít i škrob smíchaný s žitnou moukou či žitnou mouku), vtíráme jej i do spár ošatky. Pokud ji nemáme, může

nám těsto kynout i v cedníku vystlaném pomoučenou utěrkou. Těsto dáváme opět kynout do igelitové tašky, aby neoschlo. Správně nakynutý chleba poznáme pomocí „prstového“ testu, pokud se těsto pomalu vrací do původní stavu, je nakynuté a můžeme žhavit troubu. V tomto okamžiku by měl být i odebraný kvásek ve skleničce bublinkový a můžeme jej schovat do lednice na příští pečení, takto vydrží i týden v chladu, v lednici ho prostě zpomalíme. (Při dalším pečení vytáhneme z lednice, připravíme rozkvas a můžeme péct další chleba.)

4. Pečení

Chleba pečeme v předem vyhřáté troubě, na 250°C. Už při zapínání trouby, vkládáme na nahřátý plech (kámen) na kterém budeme péct. Asi 5 minut před začátkem pečení dám na dno trouby starý plech, na který vylijeme horkou vodu – zapaření. Každý si do trouby „sází“ chleba po svém, jak mu nejvíc vyhovuje.

Z trouby vytáhneme horký plech na podložku, na starý plech vyleju opět asi 100 ml horké vody na zapaření, chleba díky tomu víc vyskočí a troubu ihned zavřu. Na horký plech opatrně vyklopím vykynuté těsto z ošatky, v této fázi můžu chleba nařezat, ale není potřeba. Vložím do trouby a peču 15 min na 250°C, pak snížím teplotu na 200°C, mírně vyvětrám, peču dalších 30minut a je hotovo! Upečený chleba po poklepání zespodu zní dutě. Každému peče trouba jinak!

V létě oceníme pečení v remoskách, kdy můžeme péct na balkoně a troubou nevyhříváme celou kuchyň ☺ Chleba vkládáme do studené remosky vyložené pečicím papírem a po 45min. je hotovo!

5. Vychladnutí, zakrojení

Chleba dáme vychladnout na mřížku, aby se nezapařil. Zakrajujeme až po vychladnutí, asi po dvou hodinách, aby se nesrazila střídka, ale to málokdo vydrží.

Druhý recept je na klasický toastový kváskový chleba

Převědeme si náš žitný kvásek na kvásek pšeničný. Velmi jednoduché!

Z našeho žitného kvásku z lednice odebereme velkou lžící (zbytek žitného si necháme ve sklenici) a rozkvasíme klasickou hladkou pšeničnou moukou.

Zaděláme rozkvas:

- lžice žitného kvásku z lednice
- 150g vlažné vody
- 150g pšeničné hladké mouky

Po 12 hodinách přidáme:

- 150g vlažného mléka
- 270g hladké mouky
- 1 celé vejce
- 7g soli
- 8- 15g cukru, dle chuti

Vše zamísíme dohromady tak, aby vzniklo kompaktní těsto. Nemusíme míchat v robotu, stačí cca 5 min. ručně. Jde o to, aby se vše krásně propojilo. Je to taková lepkavá hmota.

Připravíme si formu (biskupský chlebiček) a vymažeme máslem /sádlem/ a těsto přesuneme přímo do formy.

Bude kynout cca 2-3 hodiny, při pokojové teplotě, zakryté igelitem. Na povrchu se většinou objeví bublinky a těsto by se mělo zdvojnásobit. Při pečení vyskočí! Předehřejeme troubu alespoň 30 minut a vložíme na 30-40 min. na 210°C.

Vyklopíme z formy na mřížku a necháme vychladnout. Dobrou chuť přejí Ivka K. a Verča P.

ZAHRÁDKÁŘI

Okresní kolo soutěže „Staň se floristou“ se i letos konalo ve SD Beseda u nás v Nivnici. Soutěžící za ZO Babice, Dolní Němčí a Nivnice ve třech kategoriích (žákyně, juniorky a seniorky) vytvořily v čase dvou hodin dvě soutěžní dílky – jarní kulatou kytici a jarní aranžmá na stůl z dodaného materiálu.

Porota měla velmi těžké rozhodování, ale i tak musela stanovit pořadí.

Seniorky:

1. místo: Gábina J., ZO Babice
2. místo: Dana L., ZO Nivnice
3. místo: Hanka K., ZO Nivnice

V kategorii žákyně byla jedna soutěžící Petra K., ZŠ Dolní Němčí a v kategorii juniorek také jedna soutěžící Míša K., Dolní Němčí. Blahopřejeme výherkyním a děkujeme za účast všem soutěžícím.

Pro veřejnost byla minivýstava otevřena sobotní odpoledne a nedělní dopoledne a kdo přišel, mohl načerpat inspiraci pro vlastní tvoření. Malou ukázkou přinášíme ve fotkách.

M. Kománková

soutěžní dílko 3

tulipány v kyticích

soutěžní dílko 2

soutěžní dílko 1

soutěžící s předsedou ÚS

pohled na kytici shora

porota hodnotí

Rozhovor s p. Miroslavem Sychrou

členem KV SPCCH ve Zlíně, místopředsdou OV SPCCH v Uh. Hradišti a expředsdou ZO SPCCH Nivnice

1. Pane Sychra, není to tak dávno, co jste ze zdravotních důvodů rezignoval na funkci předsedy ZO SPCCH v Nivnici. Za ta dlouhá léta, co jste vykonával funkci předsedy, byla vždy naše organizace hodnocena velmi dobře a to nejen v Nivnici. Jak Vy osobně, s odstupem času, hodnotíte činnost naší organizace za uplynulá léta?

Mám za to, že za mého působení ve vedení organizace se úroveň výrazně zvedla a to ve všech oblastech naší činnosti. Ať to byly a jsou zájezdy, třeba pobytové do Trenčianských Teplic, Starého Města, Malých Bielic nebo Dunajské Stredy, rekondiční pobyty, besedy, výlety do přírody, masáže a řada dalších akcí.

Samozřejmě bych to vše včetně agendy nezvládl sám. Byla to významná a aktivní pomoc výboru ZO a dalších členů, za což jim patří upřímné poděkování. Já se v ZO angažuji již 23 let. Začínal jsem jako předseda revizní komise, pak místopředsda ZO a v posledních letech jsem byl předsda organizace v Nivnici, pracoval aktivně v KV i OV SPCCH ve Zlíně i Uh. Hradišti, kde naši práci hodnotili velmi dobře, včetně aktivit např. brigád „Uklidme Nivnici“ a dalších.

2. ZO SPCCH v Nivnici má v současné době 80 členů a také nového předsedu p. Jaroslava Haluzu. Byl s Vámi ve výboru ZO a jistě je to dobrá volba. Při našich akcích je vždy hojná účast členek a členů. Co jste p. Haluzovi poradil do dalšího období práce pro aktivní činnost výboru organizace?

Bylo by dobré a užitečné v započatém díle intenzivně pokračovat. P. Haluzovi jsem před časem ukázal a poradil jak dále organizovat práci, kam zajít jednat, zajišťovat finance na činnost - na obecní úřad, okres, kraj.. Taky se bude letos konat jarní aktiv v Olomouci k činnosti organizací SPCCH. Je to velká odpovědnost a starost. Myslím, že jsme ve výboru vybrali dobrého předsedu organizace.

3. Ve výboru organizace jste řešili v uplynulém období, ale i nyní, řadu problémů. Jak shánět finance na činnost, akce. V dnešní době to není vůbec jednoduché, což si mnozí lidé neuvědomují. Zavzpomínejte si, co se povedlo a co ne. A jaká byla spolupráce

např. s naším obecním úřadem a vyššími orgány SPCCH?

Shánět finance na činnost organizace nebo spolků je velký problém. To máte pravdu p. Šik. Nadace SYNOT Ing. I. Valenty nám byla hlavním sponzorem, donátorem, ať to byly pobyty ve Starém Městě, Trenčíně a podobně. Hradili nám dopravu. Poděkování patří také p. Pavlíčkové z Nadace SYNOT, která rovněž pomáhala. Obecní úřad Nivnice nám přispívá ročně 3000 Kč a máme k dispozici zdarma prostory Besedy. Když se ale vrátíme o pár let zpět, byla podpora

ze strany obecního úřadu výrazně vyšší. V současné době kritéria získat dotaci na činnost organizace je tak náročná, tedy pro seniory, že je obtížné „nějakou korunu“ získat. Nadřízené orgány z okresu a kraje nám na činnost nepřispívají. Tak si musíme platit společně sami zájezdy, koupání, rekondice a podobně. Za členské příspěvky pořizujeme dárky jubilantům, posezení v přírodě a jiné akce.

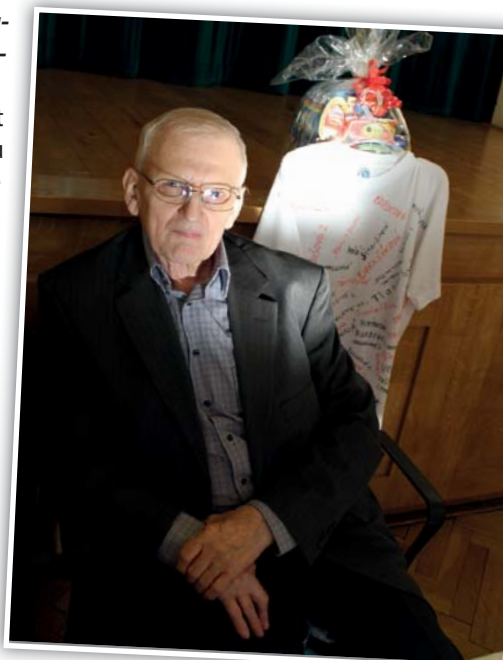
A jaká jsou vaše přání novému vedení a p. předsedovi Haluzovi a nám členům do dalších let a další činnosti?

Předně musím říct, že jsem za svého předsednictví pracoval ku prospěchu organizace, není se za co stydět. Jednou každý musíme zvážit, kdy končit ve funkci. Zdraví mně v současné době omezuje dále pokračovat, tak jsem se rozhodl rezignovat. A život jde dál.

Určitě výboru přeji, aby nadále aktivně pokračovali v započaté práci, ať se daří naplňovat program, který máme a plány do dalších let. Přeji spokojenost členkám a členům organizace, všem pohodu v životě, v rodinách, pevné zdraví a taky ať se daří hledat nové možnosti k upevnění zdraví nejen pro členky a členy organizace, ale upevnění zdraví a zdravého prostředí pro všechny Nivničany!

Za redakci NN Vám upřímně děkuji za Váš čas a rozhovor. Snad si i naše nivnická mladší populace časem uvědomí, že jednou přijde čas a budou seniory. Toť otázka, kterou odpoví další léta. Přeji za redakci NN Vám všem pohodové prožití jara, dalších měsíců letošního roku a roku jubilejního 100 výročí našeho státu. Dobré zdraví, pohodové dny a co nejvíce spokojenosti ve vašich životech.

Za redakci NN K. Šik

VÝSTAVA TROFEJÍ

Za trubení trubačů byla v sobotu 17. března 2018 zahájena chovatelská výstava trofejí, kterou pořádá Městský úřad Uherský Brod, Městský úřad Uherské Hradiště ve spolupráci s Českomoravskou mysliveckou jednotou, z. s., Okresním mysliveckým spolkem Uherské Hradiště a Mysliveckým spolkem Šaranov Nivnice. Tato významná myslivecká událost se po 10 letech vrátila do Nivnice a návštěvníci ji mohli najít ve sportovní hale Tělovýchovné jednoty.

Již od pátku byla výstava přístupná žákům škol. Této možnosti využili žáci ze ZŠ Nivnice i sousedních obcí. Přítomní myslivci byli připraveni odpovídat na všetečné dotazy dětí a přiblížit jim život zvěře. Zástupce OMS v Uherském Hradišti vyhlásil výsledky výtvarné soutěže, do které se zapojily děti

ZŠ a MŠ Nivnice. Tvorba žáků barevně doplnila výstavu a byla ke zhlédnutí po celou dobu trvání výstavy. V pátek výstavu navštívil senátor Ivo Valenta a za doprovodu starosty M. Vykydala společně ocenili různorodost výstavy a její přínos pro veřejnost a zejména děti.

Na výstavu předložilo trofeje k hodnocení přes 90 uživatelů honiteb. Při hodnocení trofejí byly v letošním roce posouzeny a na výstavě vystaveny trofeje srnčí, daňčí, jelení a mufloní zvěře, dále byly bodovány lebky lišek obecných a jezevců lesních. Návštěvníci výstavy si mohli zakoupit katalog přehledu lovu zvěře a předložených trofejí v okrese Uherské Hradiště za rok 2017, kde se podrobně dozvěděli počet ulovené zvěře a výsledky ohodno-

cených trofejí. Okresní výstava trofejí se koná každý rok a slouží k získání přehledu o kvalitě chovu zvěře v jednotlivých oblastech okresu a myslivecké spolky tímto způsobem prezentují výsledky své chovatelské práce.

Součástí výstavy byl doprovodný program, kterému patřila neděle s přednáškou o srnčí zvěři a svodem loveckých psů, kde byla vidět různá plemena loveckých psů. Počasí neprálo slibované účasti sokolníků, kteří Vám svou účast vynahradí při plánovaném mysliveckém dni na konci května.

Svůj koutek na výstavě měl myslivecký kroužek pro děti, kde příchozí poznávali zvěř a ptáky, malovali obrázky, plnili úkoly. Zájmu návštěvníků se těšila i laserová střelnice. Nechyběla myslivecká kuchyně i prodej mysliveckých a loveckých doplňků.

Jménem myslivců z Nivnice chci poděkovat všem, kteří se na náročné práci s pořádáním výstavy podíleli, správci haly T. Trtkovi, Obecnímu úřadu v Nivnici za podporu, dětem ze ZŠ a MŠ Nivnice za účast ve výtvarné soutěži a Vám občanům Nivnice, kteří jste na tuto výstavu zavítali a celou akci účastí podpořili.

*Pavla Latinová M.,
jednatelka MS Šaranov Nivnice*

Když lidská pomoc škodí

V čase jara, kdy přichází na svět mláďata, prosíme o ohleduplné chování obyvatel obce a pejskařů. Nesahejte ani neodnášejte nalezená mláďata, Vaše pomoc škodí. Někde v okolí je jeho máma, která o něj pečuje a krmí ho. Malá mláďata před nepřítelem neutečou, snaží se přitisknout k zemi a snaží se být nenápadná. Proto prosíme i pejskaře, prosím, mějte svého pejska v dohledu a pod svým vlivem, nenechte svého pejska volně pobíhat bez dohledu, aby neměl příležitost mládě zranit, v horším případě zabít.

Děkujeme, že jste ohleduplní a dáváte šanci těmto mláďatům dospět !

PRÁVĚ SE RODÍME a pro přežití nutně potřebujeme klid!

Již v březnu se v přírodě objevují první mláďata, která nutně potřebují klid. Stejně tak jejich rodiče, aby se o svá mláďata mohli postarat.

Myslivecký spolek Šaranov Nivnice
pořádá

MYSLIVECKÝ DEN
v sobotu 26.května 2018
začátek v 9:00 hod. na šk. hřišti horní školy

Poznávací stezka s cílem na myslivecké chatě v Lipínách.
Trasa sjízdná i na kole

Připraveny hry, soutěže pro děti, opékání špekáčků,
malování na obličej, sokolníci s dravci
a další překvapení nebudou chybět 😊

Zajištěno občerstvení a živá hudba

Za deštivého počasí se akce nekoná, bude stanoven nový termín.

zábava pro celou rodinu !

Houby na talíři

Na prahu jara, i když tomu počasí nenasvědčovalo, jsme se v sobotu (17.3.) stali svědky tradiční kulinařské události v Nivnici, a sice koštu hub.

Nebylo divu, vždyť už na podzim na výstavě hub v tamnějším kulturním stánku Besedě se bylo na co dívat. Nejedna z nás tam tehdy mohl obdivovat početné ukázky sesbíraných „mykoplodů“ lesa rostoucích v našem okolí.

Samotný košt hub započal milým vystoupením dětí mateřské školky z Korytné. Pečlivě sehnaly scénky „hříbkových mláďat“ oděných do slušivých kostýmků pod vedením svých učitelek se staly kouzelnou předehrou nastávajícího dění. Tedy okamžiků, kdy na přetřes přišly houby „dospělácké“.

Ty se přirozeně nesbírají jenom kvůli výstavám a běžnému kuchařskému užití. Jsou i vynikajícím zdravým doplňkem naší stravy. Že o této skutečnosti nemůže být sporu, to jednoznačně doložila přednáška odborníka, mykologa pana Romana Maňáka z Vesele nad Moravou.

Jeho řečnickým uměním ve spojitosti s promítanými exempláři hub jsme se dozvěděli o mnohých tajích z jejich bohaté rozmanitosti. Nespokojil se však pouze s obecně známými poznatky, nýbrž uváděl i takové, které nejsou širší veřejností příliš známy. Kdo z nás třeba ví, že běžná dřevokazná houba, troudnatec kopytovitý, se dá využít k výrobě klobouků či zástavě krvácení? V dalším průběhu přednášky jsme se od jejího protagonisty dozvěděli i řadu dalších zajímavostí o světě hub, včetně jejich možného medicínského využití. Na druhé

straně nás neopomenul varovat před záměnami vzhledově podobných jedinců, což by mohlo za určitých okolností vést k osudovým následkům.

V předsalí byly mezitím na stolech vystaveny misky s houbovými „chuťovkami“ jak v podobě jednosložkové, tak promyšlených kombinací. Je snad zbytečné dodávat, že už při prvním pohledu na houby nakládané v octě a houbové speciality se nastávajícím ochutnávacům sliny musely v ústech jenom sbíhat. Pak už jen stačilo vzít do rukou plastovou vidličku, kelímek a formulář, do kterého si examinátoři známku zapisovali své chuťové poznatky. A že jich nebylo málo. Vždyť všechny ty václavky, hříby a suchohříby, ryzce, ale i „zimní“ penízovka musely chtít nechtět polaskat chuťové buňky snad každého příchozího. A tak každou chvíli některý z desítek návštěvníků upozorňoval svého souseda: „Toto si dej, to je výborné!“ „Ne, já si dám raději tohle,“ občas zazněla odpověď.

Vzájemná doporučení se neustále obměňovala, i když u stolu popocházení od jedné misky k sousední nebylo pro tlačení až tak jednoduché. Požívaná sousta se někdy i delší dobu převalovala v ústech, neboť bylo nutné posoudit jejich chuťové nuance. I o olíznutí rtů, jak bylo nejednou vidno,

nebyla nouze. Nabídka 32 vzorků byla menší jak v předcházejících letech, na což patrně měly vliv nepříznivé klimatické podmínky uplynulé sezony. Stejně by ale člověk neřekl, co všechno se dá z nabízeného „masa lesa“ předložit našemu trávicímu ústrojí.

A kdo chtěl něco teplejšího vložit do svých úst, tak si odskočil k pultíku do fronty za vynikajícím houbovým gulášem. Jiný dal zase přednost houbami obloženým topinkám, rohlíčům s houbovou náplní a dalším las-kominám. Podvečer pak pokračoval country hudební skupinou Money Bandu, aby byl následně završen bohatou tombolou. Na rozdíl od chladného a větrného dne nepochybně všechny přítomné hrál svou atmosférou společně prožitých chvil. Vydařil se tak všeobecné spokojenosti nejenom Nivničanů, ale i početných návštěvníků ze širokého okolí. A o to vše se postaral kolektiv organizátorů, tedy nivnických mykologů, ale i všech těch, co se na přípravě této vydařené akce podíleli.

Jaromír Slavíček

LYŽAŘSKÝ KURZ – ALPY 2018

Střediska: Kitzsteinhorn, Maiskogel, Schmitten – Zell am See

Už počtvrté jsme se společně se školou z Bojkovic zúčastnili kurzu lyžování v Alpách.

Odjezd byl tradičně stanoven na neděli 18. 3. v 9. 00 hod.. Na pokročilou březnovou dobu byla zima jako v Rusku, tak jsme byli rádi, že autobus přijel včas. Cesta příjemně ubíhala. Kolem 15. hodiny se z oken autobusu začaly rýsovat zasněžené vrcholky Alp a před námi se ukázalo město Salzburg. Měli jsme zde v úmyslu navštívit historické centrum a hrad, ale po zjištění, že centrum je rozkopáno a autobus by byl odkloněn úplně na jiné místo, než jsme chtěli, z časových důvodů jsme nakonec prohlídku zrušili. Někteří to s potěšením kvitovali, protože počasí nebylo nic moc. Po další hodině a půl jsme konečně dorazili do cílové stanice, městečka Bruck a penzionu Gasthof Glocknerhof. Po ubytování následovala večeře a seznámení s programem, a hlavně s bezpečností při lyžování. Večerka byla stanovená mezi 22. – 23. hodinou večerní a budíček naplánován mezi 7.00 – 7.30 ranní.

V pondělí jsme se probudili do zasněženého rána. Vydutně jsme posnídali a v 8.30 byl nástup v lyžařském oblečení u autobusu.

Prvním naším cílem bylo lyžařské středisko Maiskogel. Je to sjezdovka dlouhá asi 7 km na okraji Kaprunu a úpatí ledovce. S chutí jsme se vydali probádat nástrahy trati, která se skládala z červených a modrých sjezdovek. Ve středisku lyžovalo velmi málo návštěvníků, tak jsme prakticky měli celé sjezdovky pro sebe a nástupy na lanovku bez front. Také jsme to trošku přehnali a po dlouhém počítání jsme dospěli k závěru, že jsme najezdili přes 60 km! To byla pěkná porce.

V 16.00 nás příjemně unavené autobus odvezl na penzion, v 17.30 jsme povečeřeli (polévka, hlavní chod, dezert), každý si mohl dát, kolik chtěl, nebo přidat a šli jsme odpočívat. Někteří se dívali na televizi s českými programy, někteří měli notebooky a jiní hráli stolní tenis.

V úterý se počasí nijak neumoudřilo, v nížinách bylo -5 a na kopcích -10, sněžilo a na návětrných stranách s nepříjemným větrem. Tentokrát jsme zvolili středisko Schmitten nad městečkem Zell am See. Kdo byl v předešlých letech účastníkem našeho zájezdu, určitě si zapamatoval, že stanoviště jsme vždy měli na

samotném vrcholu zvaném Panorama. Z tohoto místa jsou nádherné výhledy na Alpy, tentokrát nám však počasí tyto výhledy nedopřálo. Ale co nám dopřálo, bylo to, že jsme mohli jezdit do nejnižších stanic po pěkně přimrzlém povrchu s prašánkem. To se nám v předešlých letech moc nedařilo, protože jsme vždy dojížděli po rozbředlém sněhu. Proto jsme si také letos několikrát troufli sjet černou sjezdovku. Odpoledne se únava hromadila, někoho začaly bolet nohy, tak jsme lyžování uzpůsobili této nepříjemnosti a jezdili jsme po nenáročných sjezdovkách nebo dětských krosových tratích. I sluníčko sem tam na nás vykouklo. Ve čtyři hodiny jsme opět zakončili lyžování. Ti, co měli ještě síly, jeli na lyžích, ostatní kabinkovou lanovkou na parkoviště. Unavení, a především všichni zdraví jsme přijeli na chatu a šli odpočívat. Smůlu ovšem měl chlapec z Bojkovic, který upadnul a přisednul si ruku tak nešťastně, že si ji zlomil. Doktoři mu dali sádku a všechno dobře dopadlo. Tady bych chtěl zdůraznit, jak důležité je připojistit se pro tyto případy do zahraničí.

Večer nás čekala premiéra. Protože se všichni večer náramně bavili, znenadání kde se vzala, tu se vzala, začala diskotéka pod vedením zkušeného dj, pana ředitele z Bojkovic. To tu v předešlých letech nebylo. Zábava zaujala a nakonec trvala až do půlnoci.

Středu jsme měli „krizový den“. Budíček byl později, tak jsme si mohli trochu přispat. Tento den nás čekala vycházka do Zel lam See a odpoledne návštěva termálů. Teplá voda, slaná, sladká i bublinková na nás zapůsobila blahodárně a vyhnala únavu z našich těl.

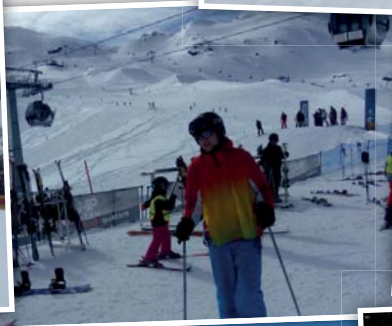
Ve čtvrtek se počasí konečně umoudřilo, a to byl signál navštívit největší lyžařské středisko na ledovci – Kitzsteinhorn. Všichni jsme se moc těšili a nebyli jsme zklamáni. Obloha vymetená, ve výšce 3200 m bylo -12 °C, ale sluníčko tak hřálo, že nám mráz vůbec nevalil. Tratě byly pěkně upravené, také jsme využili parádního snow parku se skoky a zatáčkami a navštívili jsme i sněhové iglú, kde byla vystavená nová auta. V tzv. Alpincentru jsme poobědvali, pokochali se výhledy do okolí, odpočinuli si. Odpoledne jsme lyžovali, co to dalo, opět do čtyř hodin. Večer jsme ulehli ke spánku s tím, že nás čeká poslední den lyžování a odjezd domů.

V pátek proběhlo ráno trochu hekticky. Museli jsme si zabalit, uklidit pokoje, zároveň se obléct do lyžařského a věci na cestu si nechat stranou. A jsme u druhé premiéry. Abychom mohli jet později domů a nemuselo se hýbat s autobusem (od doby, kdy se nastartuje autobus, se řidičovi počítají hodiny, které může strávit nepřetržitým řízením), použili jsme místní skibus. Zastávku měl kousek od našeho ubytování a dovezl nás až na parkoviště pod sjezdovku, kde jsme náš zájezd začínali. Tedy Maiskogel. Počasí se opět trochu pohoršilo, ale co bylo důležité, sjezdovka byla opět prázdná. Sem tam jsme natrefili na krajany, kteří byli snad všude. Od restaurací, které jim patřily, až po termály, kde se rekreaovali. Užili jsme si posledního lyžování a ve tři hodiny jsme skončili. Odjeli jsme na penzion, naložili věci do autobusu, zamávali kuchařovi, pořídili poslední foto a kolem

čtvrté jsme se vydali na dlouhou cestu domů. Do Nivnice jsme dorazili v sobotu kolem jedné hodiny po půlnoci.

Musím podotknout, že parta se sešla opět výborná, všichni poslouchali, což je kvůli bezpečnosti důležité, a nejdůležitější je, že se nikomu nic nestalo a všichni ve zdraví přijeli domů. Snad se to všem líbilo a mají zážitek do konce života nebo si aspoň někdy vzpomenu. Snad někteří z nich příští rok pojedou znovu a vezmou i své kamarády. Zájezd je kapacitně omezený, ale otevřený všem dětem druhého stupně, které umí dobře lyžovat.

MS

Česká stopa v Berlíně

PhDr. Jiří Beneš

Jedna z nejvýznamnějších osobností našich dějin, jakou Jan Amos Komenský nepochybně byl, nebyla příkladem pouze svou mnohostrannou a úctyhodnou aktivitou, jíž si získal uznání vzdělaného světa, ale také svou příkladnou pastýřskou péčí o Jednotu bratrskou.

Schopného pokračovatele našel ve svém chráněnci a manželovi své dcery Alžběty Petru Figulovi-Jablonském, jejichž potomci žijí dodnes, ať již se jmenují Kallikové, Figulové či Jaschkeové. Petr Figulus spolupracoval se svým tchánem jako jeho tlumočník, prostředník i vyslanec, stal se kazatelem Jednoty bratrské i jedním z jejích biskupů. Z jeho pěti synů nejvíce vynikli potomci jeho druhého syna Samuela. Jan Theodor Figulus získal skvělé vzdělání, stal se spolupracovníkem svého mladšího bratra Daniela v Pruské akademii. Proslavil se svými učebnicemi a zejména Všeobecným slovníkem umění a

věd, který je považován za počátek německých všeobecných encyklopedií.

Daniel Arnošt Jablonski byl vynikající filolog – údajně ovládal 14 jazyků, po studiích se stává kazatelem, působí i v Lešně, Královci a jako dvorní kazatel působí v Berlíně. Nadále zůstává biskupem polské větve Jednoty bratrské. Je uznávaným vědcem v oboru orientalistiky a hebraistiky, důstojným pokračovatelem svého děda J. A. Komenského a svého otce Petra Figula Jablonského. Sblížil se se samotným G. W. Leibnitzem a trvalým plodem jejich spolupráce se stalo založení Braniborské akademie věd r. 1700. V další generaci se stal pokračovatelem díla jeho syn Paul Ernst Jablonski, vynikající teolog, orientalista a znalec kopštiny.

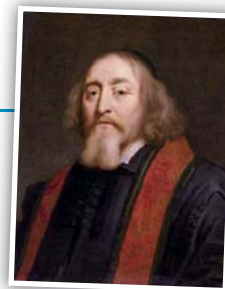
Pro krále Bedřicha I. vypracoval D. A. Jablonski koncepci základního školství v Prusku. Prusko se stalo v této době útočištěm náboženských exulantů nejen z Čech, ale i z Francie, Švýcarska a dalších protestantských

zemí. S podporou panovníka čeští exulanti založili osady, modlitebny i školy. Dnes se o jejich odkaz stará Podpůrný spolek Česká vesnice v čele s panem Manfredem Motlem. Díky jim se podařilo zachránit Českou vesnici, ve které nalezla útočiště Německá společnost Komenského, i vytvořit Zahradu Komenského s jedinou sochou Komenského v Německu a obnovit alespoň základy bratrského Betlémského kostela.

Česká i německá strana vysoce oceňují výsledky neokázalého, ale o to účinnějšího úsilí o lepší vzájemné poznání našich národů a překlenutí tragických událostí minulosti. Pan Motl byl oceněn za práci sdružení i osobní přínos Medailí Jana Masaryka „Gratias agit“.

KRÁCENO SE SOUHLASEM AUTORA.

Mgr. Ludmila Fialová

Výročí

Ve středu 28. března jsme si připomněli významné výročí narození Jana Amose Komenského. Při této příležitosti představitelé obce a školy za účasti žáků ZŠ a občanů položili kytici k pomníku našeho rodáka J. A. Komenského. Každý pedagog obdržel malý dárek jako poděkování za jejich nelehkou práci.

III. ročník OLYMPIJSKÝCH HER VÝCHODNÍHO SLOVÁCKA

Myšlenkou olympiády je stmelovat obyvatele mikroregionu!

Další ročník olympiády začal v Suché Lozi **šachovým turnajem** (24.3.). Naši obec reprezentovali: Matěj Trtek (nemladší účastník turnaje), Jiří Tesáček, František Soukeník (nejstarší účastník soutěže) a Marek Velecký. Věkový rozdíl mezi nejmladším a nejstarším účastníkem turnaje byl 71 let.

Celkové pořadí:

1. místo Vlčnov
2. místo Korytná
3. místo Nivnice

Další „disciplínou“ byl **florbal** (14.4.), ve kterém se žáci 1.-5. ročníku ZŠ utkali už tradičně v Bánově. Družstvo ve složení Richard Kovařík, Robin Kolaja, Roman Soukeník, Jakub Šlapal, Matyáš Škrabálek, Michal Hladiš a Jiří Charvát získalo krásnou bronzovou medaili. Nivnice brala cenu nejlepšího střelce, kterým byl Richard Kovařík.

A jak to dopadlo celkově?

1. místo Bánov
2. místo Korytná
3. místo Nivnice

Děkujeme všem, kteří naši obec reprezentovali i všem, kteří je přijeli podpořit.

A NA JAKÉ DISCIPLÍNY SE JEŠTĚ MŮŽEME TĚŠIT?

- 19. 5. Tenisový turnaj (Korytná)
- 30. 6. Ninja faktor (Nivnice)
- 14. 7. Turnaj ve střelbě na asfaltové holuby (Vlčnov)
- 25. 8. Turnaj v kopané žen (Bystřice pod Lopeníkem)

TURISTICKÝ POCHOD VANDRÁCKÁ 50 PŘES BÍLÉ KARPATY

pořádá Asociace TOM ČR, turistický oddíl mládeže 19 187 Nivnice

40. ročník proběhl 7. dubna 2018

Počet účastníků:

Trasa	Účastníků	Z toho z Nivnice
20 km	730	317
35 km	241	41
46 km	2	1
50 km	121	21
50 km cyklo	28	5
65 km cyklo	5	1
celkem	1127	386

Nejvzdálenější účastník: Karlovy Vary (trasa 20 km)

Nejstarší účastník: 1940 (trasa 20 km)

Nejmladší účastník: 2017 (trasa 20 km)

Poděkování:

ZŠ a MŠ J. A. Komenského Nivnice za poskytnutí prostor Areálu Jiřího Stojana

Všem, kteří se podíleli na zdařilé organizaci akce. Jmenovitě: František Bartoš, Jiří Bršlica, Zdeněk Gazdík, Zdeněk Gazdík ml., Chosé, Michal Kachník, Lucie Kratěnová, Václav Lang, Marie Langová, Andrea Miškarová, Jiří Miškar, Pavel Mudrák, Josef Mudrák, Jiřina Mudráková, Jiřina Mudráková ml., Milan Novák, Jan Plesner, Pavel Pražan, Vlastimil Slinták, Jindřiška Slintáková, Bronislava Smetanová, Lýdie Smetanová

Jak jsem šel Vandráckou 50

10. 04. 2018 8:11:25

Samotného mě překvapilo, jak se mi šlo lehce. Měl jsem poměrně slušné tempo, nic mě nebolelo, ani jednou jsem se nezadýchal, prostě pohoda. Jenže pak jsem přišel do startu...

Za nivnickou základkou žije mluvící krkavec. Jmenuje se Jura a když jsem šel kolem něj, volal na mě: „Nechoď tam! Zabije tě to!“. Popátral jsem v paměti, co všechno jsem předchozího večera kouřil, protože aby na mě pořádkem zvíře se mi nestává každý den. A než jsem se dobral odpovědi, měl jsem závodní číslo, mapu trasy a sněženou půlku svačiny. Dobrodružství mohlo začít. Bylo chvíli po sedmé ranní, potencionální vítězové byli dávno na trati.

Vandrácká 50 je pochod přes Bílé Karpaty, leč první týden v dubnu jsou bílé málokdy. Mám jen policejní školu, takže jsem se každého ptal, kolik že kilometrů ten pochod bude. My-

slel jsem, že 50 v názvu je voltáž slivovice, kterou se všichni dopoivali. Nu což, nejsem bačkora, 50 kiláků jsem ujel kdysi autem a trvalo to slabé dvě hodinky. Navíc nohy mám celý život, člověk pořád chodí, neviděl jsem žádný problém. Ve stádečku sportovně laděné omladiny jsem vyrazil na pochod smrti.

Po nekonečně dlouhém pochodování po okraji silnice se před námi objevilo první stavení. Zajásal jsem v domnění, že jsme dorazili k cíli a ejhle, ona to prý nějaká Korytná, obec kterou proslavil Jan Ámos Komenský tím, že se v ní nenarodil (patrně to zní divně, ale Komenský se narodil v každé jiné obci v okolí, takže Korytná je v tomto vskutku unikátní). Na startu nám slíbili tři občerstvovací stanoviště, ale zde jsem pátral marně. Aby bylo jasno, bral jsem to jako honbu za jídlem. Prostě jen jdete, jdete a za to po vás sem tam někdo hodí tatrancou. Umíte si

představit lepší sobotní program?

Začal les a s ním stoupání. Na čele vyrašila první krůpě, tak jsem si sundal kožich, bundu, svetr, mikinu, nazul si mačky, které jsem si v přepravce nesl už z Nivnice, vřeštěly při tom skoro jako přecitlivělé. Srstkou nakažené osoby v okolí, tak jsem je zase sundal a pustil na svobodu. Pak jsem si chvíli lepil škrábance a šrámy, které jsem při svém konání utržil. Všude kolem nádherně voněl medvědí česnek, natrhal jsem si tedy pár listů a strčil je mezi dva krajíce chleba s paštikou. Větší dobrotu jsem dlouho nejedl. Že se jednalo o listy konvalinky mi prozradil až ten hodný pán ze záchranky, který mi ochotně vypumpoval žaludek. A potom už mi nic nebránilo ve výstupu východomo-ravských velehor.

Šlo se mi dobře a než jsem se dostal k místu, kterému místní říkají Hrabina, měl jsem spo-

třebovány téměř všechny kyslíkové láhve. Co přijde bez nich jsem nevěděl. Opatrně jsem obešel slovenský autobus, kolem kterého byla zadřeplá řada močících důchodkyň a pokračoval ve výstupu ke Kamenné boudě. V tu chvíli se mi poprvé ozvaly nohy. Boty jsou základ. Tuto větičku tesejte do kamene. Každý mi to říkal, proto jsem své obutí nenechal na náhodě, ale pečlivě zhodnotil situaci již tři dny před mým slavným sportovním výkonem, zvážil veškerá pro a proti a rozhodl se nechat veškerou svou ochotnou obuv zahálet a pořídil jsem si boty nové. Turistické, ty mi přišly vhodnější než například boty do moře, jelikož moře nebylo ani v dohledu. Zvažoval jsem ještě obuv společenskou, jelikož se svým způsobem jedná o společenskou událost, ale prodáváč v obuvi měl filipa a věděl, že za turistické boty utrží víc. A tak jsem si jeden pár koupil. Krásné, modré, tvrdé, kožené, které vezmou lidskou nohu, vytřou si s ní p.del a odhodí ji do škarpy, aniž by se nad tím pozastavily. Ano, u Kamenné boudy ke mně promluvily nohy, ale já jsem je ignoroval.

Velká Javořina je skutečně velká. Je na ní něco jako na Ještědu, akorát bez toho ufa a vůbec se kolem toho nedělá takový tyjátr. Vydrápal jsem se tam s vidinou slíbeného občerstvení a dobře jsem udělal. Pán za stolkem mi dal štempl, čaj a chleba se sádlem, což je něco jako chleba s nutelou, akorát bez kakaa. Posílněn jsem se mohl oddat

gravitaci a ve svých železobetonových botách seběhnout neuvěřitelně prudký kopec do obce Květná, která tam stojí i v dubnu. Cestou jsem brzdil o stromy. Asi se mnou počítali, protože celé okolí bylo vybaveno cedulkami, které varují před pádem těchto velikánů. Smutná zpráva je, že při svém sestupu jsem kromě stromů brzdil i o ty cedulky, takže jsem tento úsek Bílých Karpat de facto změnil v úsek Krušných hor, za což se tímto omlouvám.

V Květné jsem se na chvíli posadil a s pomocí podtlaku si vytáhl prsty z chodidel. Jeden z mých spolucestovatelů využil tamní hromadné přepravy a ukončil své utrpení skokem pod autobus. My méně odvážní jsme opustili zdánlivě bezpečí pomezí obce a vyrazili do divočiny – začali jsme stoupat na Novou horu.

Vzhledem k tomu, že je menší než všechny hory v okolí a přitom nevypadá nějak extra divoce, logika tvrdí, že se jedná spíše o horu starou. Dle mého by však klidně mohlo jít o horu příkladnou, protože dostat se na její vrchol je brnkačka, i když máte nazuté boty ušité z Aliena. Při sestupu jsme se usadili kolem Janáčkova pramene, což je plastová roura, ze které teče kyselka. Pojmenována je po hudebním skladateli Janáčkovi, který toto místo několikrát navštívil a když opodál močil do listí, místním to připomínalo právě jejich Blumenbašskou kyselku, tak ji vesele přejme-

novali. Doplnili jsme si láhve a pak mě kluci rozplakali informací, že už jsme téměř v polovině. Změřil jsem si nohy a zjistil jsem, že jsou o šest centimetrů kratší, než obvykle. Dělal jsem si starost, jestli v cíli ještě vůbec nějaké nohy budu mít, ale čas kvapil, další kontrola s jídlem se měla zavírat, nebylo načekat. Navíc jsme zjistili, že ti zdatnější z nás už celou trasu absolvovali a právě odcházejí rolničit na pole. Vyrazili jsme na Velký Lopeník.

Velký Lopeník je menší než Velká Javořina a řekl bych, že novější, než Nová hora, ale ve své podstatě se jedná o zubařské křeslo Bílých Karpat. Mám-li k vám být upřímný, cestou na jeho vrchol jsem zemřel na vyčerpání. Třikrát. Fakt, nekecám. Jestli jste někdy viděli video, kde lidé zdolávají něco v Himaláji, třeba K2, tak něco takového čekalo nás, akorát desetkrát horší. Šplháte se do úplně kolmé kopce, někde pět metrů za zády máte plíce a ve chvíli, kdy to vypadá, že to nejhorší máte za sebou, se to zhorší. A tak pořád dokola. Svět získá zlatý lem, v uších slyšíte tamtamy svých předků, čas se zpomalí, abyste si tu agónii mohli užívat co nejdéle. A jdete, jdete, protože nic jiného vám nezbyvá. A asi po sedmnácti letech a pěti měsících to skončí a vy se objevíte buď na ARU, nebo u rozhledny, na kterou rozhodně nemáte náladu lézt. A všichni kolem vás se usmívají, protože jsou rádi, že to mají

za sebou, že sice spálili tolik energie, jako obsahuje průměrné pole řepky a těch zbylých dvacet cosí kilometrů půjdou v zombie módu, ale už to bude převážně z kopce! A z kopce, pokud je dostatečně prudký, to jde samo, mnohdy i když nechcete. Občerstvení a štempl bylo v nedohlednu, tak jsme vyrazili dál.

Šlo se dobře, lesík, rovinky, mírné klesání. Do Lopenického sedla jsem se skutálel, neměl jsem totiž sílu brzdít a stromy, o které bych se mohl zpomalit, vyvrátil již někdo jiný. S vidinou svačiny jsem vystoupal i na Mikulčin vrch. Kdo byla Mikulka vám nepovím, hlavní je, že podobně jako já na vrcholu toho kopce vrhla, odtud ten název. Ladně jsme obešli narvanou chatu Jana a směle zamířili do chaty Lopata na tamní pověstné chlebové speciality.

Před Lopatou jsme dostali perník a razítko a za chvíli už jsme seděli u piva. Řeknu vám, takové pivo nepokazí žádný výlet. A to druhé je lepší než první. Pan servír nám doporučil polévku, rádi jsme si dali. Servíroval k ní chléb, který chutnal jako okurka a sem tam byl vyzdoben něčím zeleným, což bylo buď něco hodně zdravého, nebo hodně nezdravého. Nechtěli jsme to pokoušet, a tak ošatka putovala zpátky do archivu, kde číhala na další potencionální oběti. Když jsme dojedli, dopili a zaplatili, zjistil jsem, že nemám nohy. Nevím kam zmizely. Cítil jsem je, to jo, nemohly být daleko. Všichni je cítili i přes otevřené okno a zaplý větrák, ale i když mozek poroučel „Vstaň!“, nohy nereagovaly. Nakonec mě kluci vyvlekli ven a kutáleli mě dolů po poli, směrem k Nivnici, startu i cíli této malé osobní tragédie. Zbývalo pouhých šestnáct kilometrů.

Cestou k poslední kontrole v Březové jsem prošel spirituální transformací. Chodit po vodě dokázal už Ježíš Kristus, ale chodit po tkáňovém moku se beztak nepoštětilo ani jemu. Představte si to tak, že jste chovatel činčil a svým mazlíkům koupíte v rámci zvýšeného komfortu vodní postele. A pak si řeknete, že si nechcete činčily rozmazlit, a tak si tyto postele přivázete na nohy, nazujete do bot a jdete. Přesně tak to bylo. Mé

chodidla se změnila v obrovské puchýře, tudíž si naprosto přesně pamatuji každý krok z té nekonečné cesty, až jsem litoval, že jsem si to raději nehodil hned na Lopatě a nesnědl ten chleba.

V Březové jsme dostali razítko, tatranku, mohli jsme si opět špekáček, ale to obnášelo udělat dva kroky ke stolu, pak pět k ohni, pak pět zpátky a sami vidíte, že to je naprosto zbytečných dvanáct kroků, takže opékat by šel jenom šílenec. Na minutu jsme se posadili do trávy, pak se dvacet minut pokoušeli zvednout, abychom vyrazili na posledních osm kiláků Vandrácské 50.

V lese jsme potkali místního legendárního občana jménem Jura. Jak jistě víte, není to první Jura, o kterém je řeč a doteď si myslím, že je to nějaká reinkarnace v kombinaci s časovým paradoxem. Nevím, jak to vysvětlit, ale v tu chvíli to všechno dávalo smysl. Jura nám řekl, že nejlip je u přehrady a že žáby jsou přes den tiché a řvou jen v noci a v noci to nevadí. V rozpoložení, v jakém jsem byl, to bylo jako požehnání od Dalajlámy. Šli jsme dál.

Cíl se zavíral v osm a dle mých propočtů jsem to neměl šanci stihnout, protože jsme měli na osm kiláků hodinu a půl a na nohou jsem měl obuté pořád ty hladové aligátory mordy. Každý další ukazatel ukazoval delší vzdálenost než ten předchozí. Jurovy žáby v přehradě v Lubné se začaly ozývat a skutečně to nevadilo. Slunce zapadalo, stíny byly dlouhé a co bylo doposud světlé, bylo rázem černé. Táhl jsem se za sebou v podivné setrvačnosti, každý zanořený do sebe, oddaný cestě, smyslu, cíli a osudu.

A les vystřídalo pole a pole vystřídalo asfalt. V Nivnici se rozsvítily lampy a z ničeho nic jsme byli v cíli, v čas, s pocitem neskutečnosti jsem si přebral pamětní list, zmuchlal ho do batohu, lehl si na chodník a zkolaboval. A už v tu chvíli jsem věděl s naprostou jistotou, že až se mě někdo

příště zeptá, jestli půjdu Vandrácskou 50, podívám se na něj, nasadím zamyšlený výraz a pak přikývnu.

Chtěl bych závěrem do nebe vynést organizátory této akce, protože přes masivní účast ani jednou neškokrtli. Nemám zkušenost s takovými akcemi, tohle byla první vlaš-tovka, ale ruku na srdce, startovné v řádu desetikorun, čtyři pěší trasy (20 km, 35 km, 46 km a 50 km) a dvě cyklo (50 km, 65 km), super atmosféra, možnost noclehu, zázemí, přístup... Wau. Akce, kterou udělali lidi pro lidi, udělali ji nadšením a srdcem a to se zase tak často nevidí. Lidé, vy co za to můžete, děkuji vám.

Zdroj:

<https://svitak.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=657985>

nejstarší účastník

nejvzdálenější účastník

nejmladší účastník

UKLIĎME ČESKO – UKLIĎME NIVNICI

Tak jako každým rokem ukázali i letos nivničtí, že jim není lhostejná příroda kolem Nivnice. Hlavní úklidová akce byla stanovena na sobotu 14. 4. 2018 (celostátní akce proběhla hned 7. 4., ale z důvodu konání Vandrské 50 jsme u nás termín o týden posunuli). Úklid zahájil spolek SPCCH už ve čtvrtek a počasi jim přálo, stejně pak jako v sobotu všem ostatním. V sobotu jako první vyšli už v 7

hodin včelaři a pak postupně vyráželi do terénu myslivci, Tenisová akademie, dobrovolníci, chovatelé, zahrádkáři, bajkeři a oddíly TJ – rekreační sport, zápas a volejbal, jako poslední po obědě kynologové. Letos se k úklidu připojili i žáci školy, kteří úklid okolí Nivničky zvládli v pátek 20. dubna.

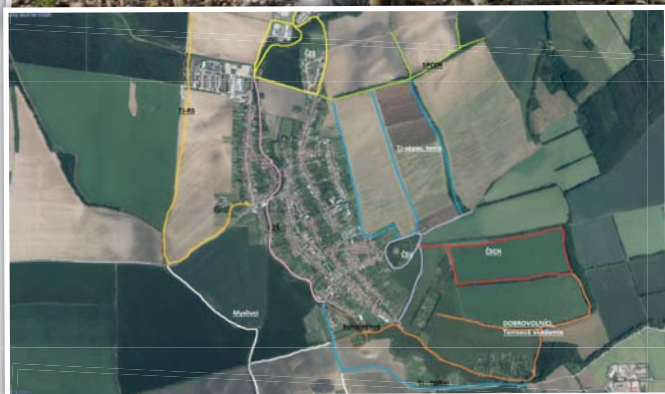
Hasiči se letos zapojili sběrem starého železa

drobných elektrospotřebičů přímo po obci a nestačili jsme se divit ☺. Ani 2 připravené kontejnery nestačily.

Všichni „uklízeči“ jsme se shodli na tom, že odpadků je rok od roku méně, i když se opět našla televize a hromada betonu, což do větrolamu opravdu nepatří (k tomu slouží sběrný dvůr).

Všem, kdo se zapojili DĚKUJEME!!!

Košť slivovice (14.4.)

I přes velkou loňskou neúrodu se letos sešlo úctyhodných 138 vzorků slivovice a 38 ostatních kořalek. Degustace proběhla už 24. března a v porotě zasedalo 24 odborníků. Tentokrát se koštovalo pouze jednokolově, do finále se dostalo 16 nejlepších pálenek. Ostatní kořalky byly rozděleny do 4 kategorií – meruňky, hrušky a jablka, ostatní peckovice, zvláštní pálenky. Z každé skupiny vzešel jen jeden vítěz.

A kdo to letos vyhrál? Zde jsou výsledky:

Slivovice:

Šampion letošního koštu KAREL STRAŇÁK, Nivnice

1. místo **Luděk Chovanec**, Suchá Loz
2. místo **Mário Biháry**, Bratislava
3. místo **František Bartoš**, Nivnice
4. místo **Stanislav Křen**, Svárov
5. místo **Josef Mudrák**, Nivnice
6. místo **p. Masoň**, Šumice
7. místo **Miroslav Brimus**, Nivnice
8. místo **Pavol Macek**, Drslavice
9. místo **Zahrádkáři**, Nivnice
10. místo **Vlastimil Hruďa**, Nivnice
11. místo **MPS Krasavci**, Ostrožská Nová Ves
12. místo **František Velecký**, Nivnice
13. místo **Ladislav Bradáč**, Nivnice
14. místo **Bronislava Smetanová**, Nivnice
15. místo **Dominik Machala**, Šumice

Ostatní kategorie

HRUŠKA, JABLKO 1. místo (jadernička) Marie Kománková, Nivnice

ZVLÁŠTNÍ PÁLENKY 1. místo (lipový květ) Romana Zálešáková, Nivnice

MERUŇKA 1. místo (meruňka) Zdeněk Zálešák, Nivnice

OSTATNÍ PECKOVICE 1. místo (špendlík) Zdeněk Kotačka, Nivnice

Velké poděkování patří soutěžícím, kteří i přes nedostatek úrody dodali do koštu vzorky pálenek, sponzorům za dárky do tomboly a degustátorům, kteří obětovali koštu jednu hezkou sobotu.

FOTOREPORTÁŽ

Fašank 4. 2.

Dědeček aneb musíme tam všichni 11. 2.

skvělá komedie, skvěle zahraná. Všichni návštěvníci se královsky bavili. Děkujeme ochotníkům z Ostrožsko – Lhotského divadla!

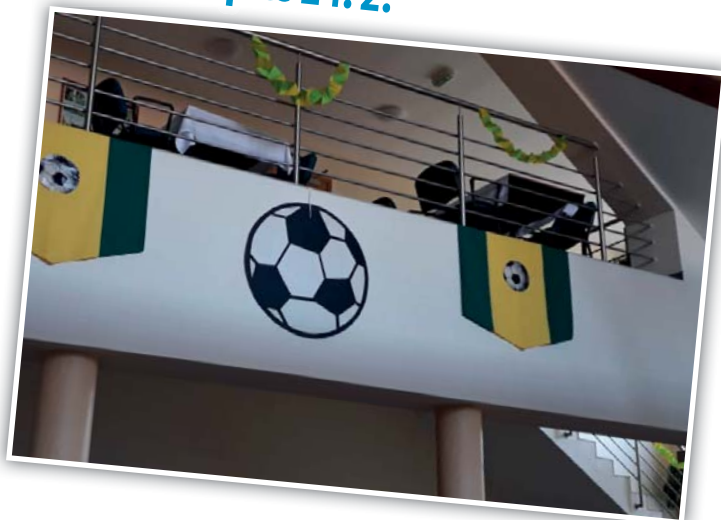

Čaj o páté 22. 2., 8. 3., 12. 4.

v únoru naše seniory seznámila paní Kočicová jak se starat o kytky v květináči, aby se cítily co nejlépe. V březnu Dechovečka mladých zahrála všem dámám ke svátku a ochuzení nebyli ani pánové ☺. A v dubnu návštěvníci čaje shlédli čtyři sestavy s názvy: Máj, Loutky, Krádež v muzeu a Red sevn, které jim předvedla taneční skupina Glitters.

Sportovní ples 24. 2.

Když hrdličky cukrovaly 4. 3.

divadelní komedii nám zahrál divadelní soubor „Pod lampů“ Bá-nov. Bylo to jejich první vystoupení mimo obec a popasovali se s tím na výbornou.

Disko na ledě 2. 3.

Vítání občánků 17. 3.

Klepáči 30.-31.3.

Když na zelený čtvrtek „odletí zvony do Říma“, tak zvonění po obci obstarají ministranti tzv. klepáči. A není to zrovna lehký úkol. Hoši se sejdou v 5:30 pak v 11:00 a naposledy v 16:30, aby obešli jednu ulici za druhou. Tento úkol svědomitě plní celý pátek a celou sobotu. Děkujeme ☺

Kurz floristiky – ošetřování trvalek, keřů a stromů na jaro 17. 4.

tentokrát se zájemkyně o floristiku vydaly na procházku po obci, kde jim p. Kočicová názorně předvedla co s určitou rostlinkou udělat a jak nejlépe se o ni postarat.

Paličkování

ve dnech 12. a 13. dubna jsme vystavovali paličkovanou krajkou s tématem „Jaro a léto v kraje“. Návštěvníci obdivovali použití paličkové krajky v různém provedení např. květiny, zvířata, bytové, oděvní a módní doplňky. Děkujeme všem, kteří naši výstavu shlédli. ZK Nivnické paličkování

Spisovatelka mezi námi

Přinášíme Vám pár stránek z milé a krásné knihy „Říkaneky pro děti“, kterou napsala a ilustrovala p. Marie Pelikánová (více o p. Pelikánové z ukázky). Bohužel nemáme pro čtenáře NN dobrou zprávu, kniha je kompletně rozebrána, ale můžete se aspoň potěšit ukázkami.

Děkujeme paní Pelikánové za svolení k prezentaci knihy v Nivnických novinách.

-red

MARIE PELIKÁNOVÁ
narozena 23. 8. 1946

Marie Pelikánová žije celý život v Nivnici. Projevovalela od mládí umělecké sklony. Inspiraci nacházela nejen ve svém kraji, ale zejména jako dětská zdravotní sestra. Dvacet pět let působila v Nivnici ve zdravotním středisku. Její empatie k nemocným dětem se projevila v básnické a povídkové dětské tvorbě. O jejím talentu svědčí nejen hravé říkanky a přemýšlivé básničky, ale také roztomilé obrázky, kterými svou literární tvorbu provází a přináší radost nejen dětem, ale také svým vnoučatům, která jsou v současné době, kdy již není v aktivní službě, její velkou inspirací.

Houpačka

Doma mám svou houpačku,
není jenom pro Kačku.
Houpy houp, děti jdou,
houpati se pak mohou.
Na houpačku vyskočíme,
houpání se nebojíme.

Ztracená bačkůrka

Šla jsem s Hankou po dvorku,
ztratila jsem bačkůrku.
Plakala jsem, vzlykala jsem,
najít ale nemohla jsem.
Tu přiskočil pesek Áda,
podal mi ji – jsem tak ráda...

Říkanky pro děti

Marie Pelikánová

Velikonoce

Malovaná vajíčka
pomlázkou chlapce spojí.
Děvčata se schovávají,
mrskáni se obávají.
Všude smíchu, křiku je,
všechno se dnes raduje.

Počasí u nás v lednu 2018

	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
30,4	3	1	17	3	13				13			

Už kdysi jsme si řekli, že měsíc leden je vyvrcholením zimy. Svědčí o tom i mnoho zápisů našich kronikářů a samozřejmě lidové pranostiky.

Daniel Adam z Veleslavína a jiné prameny k roku 1407: „Byla velmi tuhá a krutá zima, že lidé po cestách mřely a hovada domácí i lesní i stromové všechno pomrzlo. Místy nacházel se led z výši člověka. Zamrzlo i baltské moře a z Norska do Dánska přebíhaly volné hladové vlčí smečky. Tato zima trvala až do Hromnic (2.2.).“

„V lednu za pec si sednem.“ „Lednový mráz i železo roztříští, a ptáka v letu usmrtí.“ Tak v tomto směru se letošní leden nepodařil, o čem svědčí i jeho průměrná teplota +3°C

„V lednu sníh a bláto, v únoru tuhé mrazy za to.“ „Když není konec ledna studený, únor dvakrát to nahradí.“

Nedostatek vody asi pokračuje dál. Měsíční příděl ledna 30,4 litru na m², není moc velký, ale snad potěší vinaře. **„Není-li leden mokřý, sudy vinařů se naplní.“**

Vše ostatní vyčtete z tabulky, dle pramenů zpracoval FB

Legenda počasí

	srážky v mm
Ø t°C	průměrná teplota ve stupních celsia (Počítáme ji ze tří čtení teploměru v 7:00, 14:00 a 21:00h. Večerní pozorování se bere do součtu dvakrát a výsledek se dělí čtyřmi). Průměrná měsíční teplota se počítá s průměrných teplot jednotlivých dnů. Průměrná roční teplota se počítá z průměrných teplot jednotlivých měsíců.
	jasný den (max. 20% oblohy kryté)
	zamračený den (zataženo 80-100%)
	souvislá sněhová pokrývka
	nesouvislá sněhová pokrývka
	bouřka
A	arktický den (během 24 hodin teplota stále nižší než -10°C)
Ld	ledový den (celý den pod 0°C)
M	mrazový den (část dne pod 0°C)
Lt	letní den (část dne 25 °C a více)
T	tropický den (část dne 30°C a více)
Tn	tropická noc

Počasí u nás v únoru 2018

	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
20,1	-1,2	8	12	1	12			5	20			

„Netrkne-li únor rohem, šlehne ocasem“ a „Za předčasným únorovým teplem, přichází ještě škaredá zima.“

Tyto únorové pranostiky jsou v podstatě správné. V únoru je ještě nutné počítat z výraznými mrazy. Rohy v pranostice při tom značí začátek měsíce a ocas jeho ko-

nec. Z dlouhodobého hlediska tyto návraty mrazů jsou dosti časté, ale ne každoročně. Letos se podařily dokonale. Počáteční dny února měly průměrnou teplotu dne větší kladnou, zato průměrná teplota posledních pěti dnů měsíce byla -8,3°C

Nejnámější únorovou pranostikou je

„Únor bílý pole sílí.“ Zde nejde ani tak o sníh v únoru, ale o to, co z něj zbude v březnu. O vláhu, která pozdním táním půdy dokonale prosákne. Tím pomůže novému vzrůstu plodin zasetých i vzešlých na podzim a především samotnému klíčení jarního semene. Tak toho „bílého“ jsme letos mnoho neměli, o čem svědčí i únorový deštový či sněhový příděl 20,1 mm.

Uvidíme kolik vláhy nám přinese březen.

Vše ostatní vyčtete z tabulky, dle pramenů zpracoval FB

Počasí u nás v březnu 2018

	Ø t°C						A	Ld	M	Lt	T	Tn
18	3	7	9					2	17			

Sucho vládne dál. V lednu 30 mm v únoru 20 mm a v březnu 18 mm srážek. To znamená zrovna tolik litrů vody na 1 m² půdy. Vloni chybělo v naší studni do plného dřív-

ějšího jarního stavu 2 metry vody a dneska chybí více jak 3 metry a to je úbytek velký.

„Březen mokřý a deštivý úrodě se protívý“ - suchá březnová povětrnost, když

zemědělské plodiny nacházejí ještě dostatek zimní vláhy a rychlé osychání pozemků umožňuje včasnou a kvalitní přípravu půdy, je také pranostikami nejvíce oceňována.

„Suchý březen, vlhký duben a studený máj ve stodole bude ráj“ tak to si musíme počkat.

Vše ostatní vyčtete z tabulky, dle pramenů zpracoval FB

EKOLOGICKÉ OKÉNKO

SBĚRNÝ DVŮR je po rekonstrukci – vydláždění plochy – a byly provedeny některé změny. SD slouží pro občany obce Nivnice, takže se může stát, že budete vyzváni k předložení občanského průkazu, zda máte v obci trvalé bydliště.

Byl změněn VJEZD a VÝJEZD z důvodu bezpečnějšího provozu aut.

BIOODPAD je možné odložit (pokud nemáte doma kompostér) na překladiště Hoštáky!

ODPADY „po lopatě“

Dnešní okénko je určeno především těm občanům, kteří se do systému nakládání s odpady buď už zapojili nebo se chtějí zapojit.

1. Do systému jsem se zapojil, ale je mi jedno, zda mám slevu na poplatku.

Pro vás se nic nemění, dál můžete lepit kódy na pytle a buď budete mít požadované množství (plast: min. 2kg u žlutého a 2,5kg u průhledného pytle) a budou vám připsány eko-body, nebo dané množství mít nebudete a eko-body se vám nepřičtou. Můžete být pak mile překvapeni, že máte nějakou slevu na poplatku ☺.

2. Do systému jsem se zapojil a chci mít co největší slevu na poplatku.

Pokud chcete získat co největší slevu a co nejvíce eko-bodů musíte pro to i „něco udělat“. Pohlídat si váhu u pytle, která je dána tabulkou, pytel označit kódem a pro jistotu připsat lihovou fixou číslo domu na pytel

(ne přímo na kód). Pak máte jistotu, že pytel bude načtený a budou vám přiděleny eko-body. Vyvážet popelnici jen když je plně naplněná a vyplnit odpadový dotazník.

Nejčastější otázky uplynulého měsíce:

1. Aby pytel více vážil vložím do něj sklo, železo, petku s vodou apod. Tím si vůbec nepomůžete, ba spíše naopak ještě uškodíte. Vzhledem k tomu, že s pytly je manipulováno, těžký předmět se dostane ke dnu a pytel se většinou roztrhne.

2. Pytel s plastem vážil 10,32kg a nemám žádná eko-bod. Proč? Tento pytel překročil váhu 10kg, tudíž na eko-bod není nárok. Max. množství bylo 10kg. Váha je velmi citlivá.

3. Odevzdal jsme 4 pytle s hmotností 1,8kg; 1,56kg; 1,91kg a 1,77kg (skutečně tak bylo jednou domácností odevzdáno). Když to sečtu mám hmotnost 7,04kg. Jsem v rozmezí 2-10kg pro žlutý pytel. Proč nemá eko-body? Protože se váží každý pytel zvlášť. Pro

získání eko-bodů stačilo odevzdat 2 pytle o hmotnosti 3,36kg a 3,68kg (stačilo sešlápnout lahve).

4. Čím víc odpadů odevzdám, tím víc eko-bodů budu mít? Tak systém nefunguje.

Konečné eko-body jsou kombinací všech druhů odpadů včetně četnosti vývozu „popelnice“ a vyplnění odpadového dotazníku.

5. Třídím, ale pytle s plastem nosím na sběrný dvůr. Proč nemám eko-body? Za třídění pochvala, ale odevzdáním na sběrném dvoře není pytel zváženy a je anonymní.

Poznámka: Pytel s plastem odevzdaný na SD je pro obec nákladem na vývoz; občan nemá eko-body. Pytel svezeny od domu a označený kódem – pro obec náklad na vývoz, ale také pro obec odměna od EKO KOMU a pro občana získání eko-bodů.

Od května změna!!!

Abychom umožnili občanům snadnější získání eko-bodů, schválilo zastupitelstvo obce následující změny:

druh odpadu	typ sběru	dosud	od května
papír	pytel	5kg – 10kg	5kg – 15kg
Plast+nápoj. karton	pytel	2,5kg – 4,5kg	2,5kg – 6kg
plechovky	pytel	5kg – 10kg	0kg – 10kg

Pár slov ke třídění odpadů v Nivnici

Nedávno mě paní místostarostka poprosila o krátké shrnutí současné situace ohledně třídění odpadů a zapojení občanů do motivačního systému třídění odpadů v obci Nivnice. V současné chvíli máme v databázi celkem 82 obcí, kterým pomáháme s třídě-

ní odpadů a tak mám s čím srovnávat. Kdybych měl být hodně stručný, vystihlo by to pár slov: Wow, super, jen tak dál. Co mě k tomuto hodnocení vede?

V rámci systému jsou stanoveny tři druhy odměn:

1. odměna za třídění odpadů (maximum 25 EKO bodů na osobu) – tato odměna se řídí pouze skutečně vytříděnými a zaevitovanými odpady, jako je plast a papír.

2. odměna za efektivně využívané nádoby a pytle (maximum 25 EKO bodů na osobu)

– tato odměna vychází ze závazku domácnosti k třídění odpadů, které nejsou adresně sbírané. Např. třídění a kompostování bio odpadu nebo třídění skla. Nedá se zjistit, kolik kdo zkompostoval bio odpadu nebo kdo kolik vytrídil skla do veřejných kontejnerů. Co se ale dá měřit, jsou obsloužené litry sběrných nádob. Z řady výzkumů a statistik se ví, že domácnosti, které kompostují, přistavují ke svozu popelnici méněkrát, protože

popelnice není cítit a trvá, než se naplní. Tuto odměnu získávají domácnosti, které vyplní odpadový dotazník a následně ke svozu přistavují pouze plné popelnice netříditelného odpadu.

3. odměna za snižování produkce odpadů (maximum 20 EKO bodů na osobu) – tato odměna vychází ze závazku domácnosti ke snižování produkce odpadů. Kdo např. nekupuje balené vody, topí plynem, kompostuje, používá jednu

nákupeš tašku atd., tyto způsoby snižování produkce odpadů může uvést jako závazek ke snižování produkce odpadů do svého odpadového dotazníku. Systém následně začne vyhodnocovat, jak domácnost třídí a zda má skutečně málo odpadů.

Více se o bodovém hodnocení dočtete na www.mojeodpadky.cz/vypocetekobodu.

S pozdravem Ing. Radek Staňka
vedoucí týmu MOJE ODPADKY

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ OBCÍ VÝCHODNÍHO SLOVÁCKA

2017	Bánov 2100 ob.	Bystřice p.L 800 ob.	Korytná 930 ob.	Nivnice 3365 ob.	Suchá Loz 1146 ob.	Vlčnov 3022 ob.
SPECIFIKACE ODPADŮ	Hmotnost v t					
SKO – popelnice	350,5	172,7	159,1	477,7	163,4	544,5
SKO kg / 1 obyv.	167	216	171	142	143	180,2
Objemný odpad	85,9	56,9	79,9	136,6	18,1	138,1
Papír	24,9	3,5	4,96	42,4	3,0	43,8
Plasty + nápojové kartony	37,2	9,5	23,0	60,7	22,4	53,8
Oděvy				10,5	2,8	
Sklo	1,3	5,5	9,7	36,2	13,4	26,6
Kovy + železo a ocel	62,5	13,2	61,5	91,9	9,2	27,8
Pneumatiky	3,7	2,1	0,035	5,4	1,9	6,7
Nebezpečný odpad	1,3	0,5	2,7	2,8	0,05	5,5
Dřevo	26,9			54,5	0,9	44,1
BRO				126,7		25,4
Kaly z ČOV + shrabky z česlí			12,2			
Stavební suť	113,0				3 500	5,8
Jiný biologicky nerozložitel.	13,6	6,4	11,1	29,8	7,1	20,0
PŘÍJMY - Kč						
Občané + objekty k rekreaci	957 243	445 768	449 750	1 483 131	548 780	728 730
Podnikatelé v systému	0	10 000	0	0	44 500	-
Kovy	81 200	51 519	3 397	113 088	25 259	88 018
EKO-KOM, Asekol, Elektrowin	271 312	84 671	118 076	392 003	161 364	464 057
PŘÍJMY CELKEM	1 309 755	591 958	571 223	1 988 222	779 903	1 280 805
NÁKLADY - Kč						
Úklid veř. prostr., černé skl.	-	-	88 652	330 084	-	52 000
SKO - popelnice	834 883	488 855	437 321	1 141 638	354 992	1 370 120
Objemný odpad + biol. nerozl.	417 111	182 138	190 379	272 837	56 689	291 791
Nebezpečný odpad	19 120	5 600	15 835	24 623	1 000	83 833
Tříděný odpad	191 186	34 694	105 604	451 810	74 626	521 787
BRO + dřevo	37 465	-	-	251 218	-	102 862
Jiné : evidence; stavební	54 140	19 000	-	72 042	22 806	2 958
NÁKLADY CELKEM	1 553 905	730 287	837 791	2 544 252	510 113	2 425 333
ROZDÍL: P - N	- 244 150	-138 329	-266 568	-556 030	+269 790	-1 145 028

Takto NE ... výjezd hasičského auta

Pytle s papírem

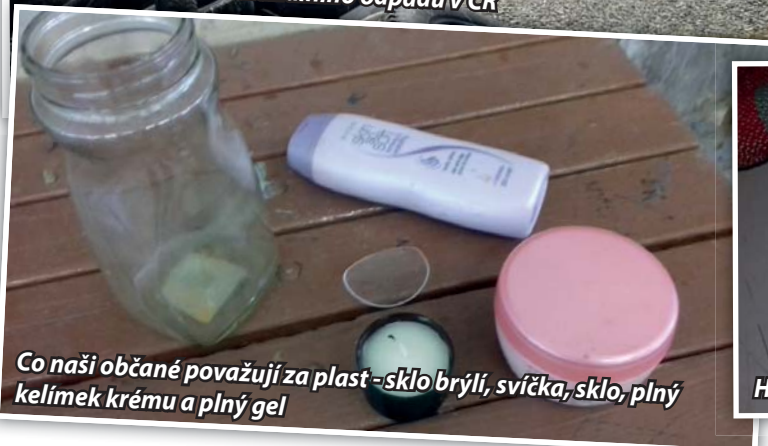
Plasty - nesešlápnuté petky. Takto NE

co bylo nalezeno v kontejneru na sklo

největší skládka komunálního odpadu v ČR

Co naši občané považují za plast - sklo brýlí, svíčka, sklo, plný kelímek krému a plný gel

Hmotnost pytle s papírem - majitel nezískal ani 1 eko-bod.

Snaha občana o ekologické chování

Začalo to tím, že OÚ přidělil domům kompostéry, aby snížil ukládání rostlinných odpadů do popelnic. Já měl na zahradě dvě dřevěné ohrady a tam ukládal rostlinné zbytky. A po dvou letech přehazování a překopávání získal hromádku kompostu. S vidinou, že plastový kompostér to určitě urychlí a usnadní, jsem to zkusil. Poctivě naplnil, přeházal a zjistil, že se v kompostéru usadili potkani. Tak jsem je (odporná zvířata) musel zničit jedem. Zase měl hromádku kompostu, ale s hrozbou žaloby od ochránců zvířat.

Pak jsem se zapojil do třídění odpadu do popelnic, do barevných pytlů. Systém se vylepšil na kódy a získávání kladných bodů. Začal jsem pečlivě třídit a měl dobrý pocit občana ekologičtějšího. Ale pak jsem z evidence zjistil, že do žlutých pytlů dávám méně než 2,5 kg (což jsem nevěděl) a tudíž se nechoval ekonomicky a ekologicky. Body žádné. Zkusil jsem tedy plastové lahve pořádně sešlápat, abych dostal do pytle víc. Sebral všechny kelímky i sáčky. S uspokojením jsem dal

pytel před dům a byl odvezen. Na výpisu odpadů, ale zase nic. No jasně. Já v tom fofru totiž nedal na pytel náš domovní čárový kód. Body - nula.

Nevzdám to. Zkusím získat body přes papír. Poučen dřívějšími událostmi napěchoval modrý pytel, nalepil čárový kód a čekal. Pracovníci OÚ přijeli. Jeden pytel uchopil a hodil na nákladáček. No a teď se to stalo. Příliš napěchovaný pytel se na korbě roztrhl a obsah se volně vysypal. Takže až budou na sběrném dvoře snímat kód z našeho pytle, bude to zase nula. Body - nula.

Poslední možnost jak získat body a být občan ekolog jsou tedy plechovky. Ale nasbírat 2,5 kg plechovek od rybiček a paštik??? Jediná možnost a to je bezva nápad - plechovky od piva. Ovšem zádrhel, váží-li jedna 11 gramů, pak jich bude potřeba asi 220 kusů. Při průměrné ceně 15 Kč za kus, mně ty kladné body přijdou na pěkné peníze. Ale nechť!! Přeci jenom budu zapojen do ekologického programu.

JT

Jak funguje hodnocení motivačního systému MESOH

Třídíte všechno tříditelné od plastu až po plechovky, efektivně využíváte svoje popelnice (přistavujte je ke svozu zcela naplněné pouze zbytkovými netříditelnými odpady), efektivně využíváte svoje pytle (přistavujte je ke svozu zcela naplněné důsledně pošlapanými obaly) a snižujete produkci odpadů (kompostujete kuchyňský bioodpad a bioodpad ze zahrad, kupujete minimum balených vod, používejte jednu nákupní tašku atd.). Kdo se řídí tímto doporučením, nemá problém získat pěkné slevy na poplatku. Jak se tyto slevy počítají?

Systém má celkem 3 druhy odměn:

Body za třídění odpadů – zkratka BT (maximum 25 EKO bodů/osoba/12 měsíců)

BT získáte tak, že odevzdáte nějaký vytríděný odpad (např. pytel s plastem 3,5 kg = 3,5 EKO bodů – EKO body se mohou lišit obec od obce, viz. příloha pravidel MESOH, která by měla být nahraná v odpadovém účtu sekce „Články, dokumenty“). EKO body za

jednotlivé pytle a balíky se počítají a následně dělí počtem osob na stanovišti. U této odměny není třeba nic registrovat, stačí třídít a lepit čárové kódy.

Body za efektivní využívání nádob a pytlů – zkratka BV (maximum 25 EKO bodů/osoba/12 měsíců)

Tento druh odměny se řídí úrovní třídění odpadů a celkovým obsluženým objemem nádob a pytlů. Podle těchto dvou proměnných se určí maximum EKO bodů (BV MAX), které dané stanoviště může získat (stanovení BV MAX

viz. obrázek dále). Občané, kteří se ve svém odpadovém dotazníku zaváží ke třídění všech uvedených komodit, čerpají 100 % z maximálních EKO bodů. Pokud se např. někdo zaváže pouze ke třídění kuchyňského bio odpadu čerpá z maximálních EKO bodů pouze 30 %. Čerpání maximálních EKO bodů s ohledem na závazek třídění jednotlivých komodit je uvedeno v tabulce.

Závazek ke třídění daných komodit	Procentuální čerpání maximálních EKO bodů
Bio odpad z kuchyně	30 %
Bio odpad ze zahrady	30 %
Sklo	25 %
Textil	15 %

Závazek ke třídění a snižování produkce odpadů je možné provést elektronicky nebo osobně na obecním úřadě vyplněním odpadového dotazníku. Dotazník můžete vyplnit i ve svém odpadovém účtu na stránkách www.mojeodpadky.cz. Login a heslo najdete po pravé straně archu s čárovými kódy nebo Vám jej sdělí na obecním úřadě.

MOJE DPADKY

O NÁS

ZAČÍT TŘÍDIT CHYTŘE

KONTAKTY

PŘIHLÁSIT

Body za snižování produkce odpadů – zkratka BS (maximum 20 EKO bodů/osoba/12 měsíců)

Tento druh odměny se řídí úrovní třídění odpadů a celkovým obsluženým objemem nádob a pytlů. Podle

těchto dvou proměnných se určí maximum EKO bodů (BS MAX), které dané stanoviště může získat. Občané, kteří se v odpadovém dotazníku

zaváží k pěti způsobům snižování produkce odpadů, čerpají 100 % z maximálních EKO bodů. Pokud se např. někdo zaváže pouze k jednomu způsobu snižování produkce odpadů čerpá z maximálních EKO bodů pouze 20 %. Čerpání

Závazek ke snižování produkce odpadů	Procentuální čerpání maximálních EKO bodů
Používáme jednu nákupní tašku.	20 %
Kompostujeme.	20 %
Nemáme popel, topíme plynem.	20 %
Nebereme letáky.	20 %
Nekupujeme balené vody.	20 %

maximálních EKO bodů s ohledem na závazky ke snižování produkce odpadů je uvedeno v tabulce (uvedené způsoby snižování produkce odpadů jsou ilustrativní, každá domácnost si může uvést své vlastní).

Stanovení maximálních EKO bodů (BV MAX)

Úroveň třídění

Pokud je Vaše úroveň třídění např. 75 %, znamená to, že Vám bylo obslouženo 75 % objemu nádob a pytlů s tříděným odpadem a 25 % objemu nádob a pytlů se směsným odpadem.

Obsloužený objem

Celkový obsloužený objem nádob a pytlů je součet objemů obsloužených nádob a pytlů přepočtený na jednu osobu. Pokud je Vám obsloužena 1 malá popelnice a 3 pytle, je Váš obsloužený objem 480 l na osobu.

	0 %	25 %	50 %	75 %	více 85 %
0 l	0	0	0	0	0
240 l	0	15	23	25	25
480 l	0	15	23	25	25
720 l	0	15	23	25	24
960 l	0	15	11	25	22

Stanovení maximálních EKO bodů (BS MAX)

Úroveň třídění

Pokud je Vaše úroveň třídění např. 75 %, znamená to, že Vám bylo obslouženo 75 % objemu nádob a pytlů s tříděným odpadem a 25 % objemu nádob a pytlů se směsným odpadem.

Obsloužený objem

Celkový obsloužený objem nádob a pytlů je součet objemů obsloužených nádob a pytlů přepočtený na jednu osobu. Pokud je Vám obsloužena 1 malá popelnice a 3 pytle, je Váš obsloužený objem 480 l na osobu.

	0 %	25 %	50 %	75 %	více 85 %
0 l	0	0	0	0	0
240 l	0	0	20	20	0
480 l	0	0	20	20	0
720 l	0	0	20	20	0
960 l	0	0	20	20	0

Hodnoty uvedené v těchto tabulkách jsou ilustrativní. Skutečné hodnoty se mohou lišit.

Výzva pro všechny počtáře

Pochopili jste výpočet EKO bodů správně? Vyzkoušejte to vyřešením modelové situace rodiny Třídilových.

Paní Třídilová žije v jedné domácnosti se svým manželem panem Třídilem. Za rok 2017 vyprodukovali 2 plné pytle s plastem (plný pytel 3,5 kg) a 2 popelnice s netříděným odpadem (SKO). Jejich popelnice má objem 120 litrů. Pan Třídil v odpadovém dotazníku vyplnil, že budou třídit BIO odpad z domácnosti i ze zahrady do svého kompostéru. Sklo a textil třídit nebudou z důvodu nedostatku místa pro skladování. Pro snížení produkce odpadů se zavázali, že nebudou kupovat balené vody. Kolik Eko bodů získají Třídilovi za daný rok na osobu?

Správné řešení výpočtu EKO bodů najdete v příštím vydání NN

Dva muži a dva osudy v osudových chvílích naší republiky

Mgr. Zdeněk Farkas

V letošním osmičkovém roce si připomínáme sté výročí vzniku Československé republiky. „Velká“ historie naší vlasti se ale skládá z mnoha osudů obyčejných lidí, kteří neváhali a v těžkých dobách našich dějin poskytli pomocnou ruku a útočiště potřebným. Mnohdy tak pomohli zachránit lidský život.

Životní osudy nivnického rodáka Mudr. Martina Skyby a moravského spisovatele Mirka Elpla se protnuly v plicním sanatoriu v Jevíčku před 73 lety v posledních měsících II. světové války.

Připomeňme si na tomto místě osobnost docenta Mudr. Martina Skyby, který se narodil 6. listopadu 1900 v Nivnici v rolnické rodině v č. p. 60. Jeho otec se jmenoval Štěpán Skyba, matka Anna Skybová, rozená Trtková. Martin se narodil jako třetí z pěti dětí. Po absolvování gymnázia v Uherském Brodě úspěšně zakončil lékařské studium na Masarykově univerzitě v Brně. Již za studií pobýval na praxi v plicním sanatoriu v Jevíčku, kde se seznámil se svou budoucí manželkou Boženou Sekorovou, která zde vyučovala nemocné děti. Po sňatku působil jako odborný lékař v mužském sanatoriu v Pasece u Šternberka. V r. 1937 se s rodinou vrací do Jevíčka, kde uspěl v konkurzu na ředitele Masarykovy zemské plicní léčebny – sanatoria. Po II. světové válce je Mudr. Martin Skyba jmenován externím docentem na lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Byl činný v Lize proti tuberkulóze, místopředsedou Čs. pneumologické společnosti a členem mezinárodní Unie proti tuberkulóze. Byl také popularizátorem boje proti TBC, napsal čtyři desítky vědeckých prací, uskutečnil nesčetné množství přednášek a rozhlasových relací. Spolupodílel se na směrnících léčby TBC a rehabilitace, které byly zapracovány do vládních dokumentů a zákonů.

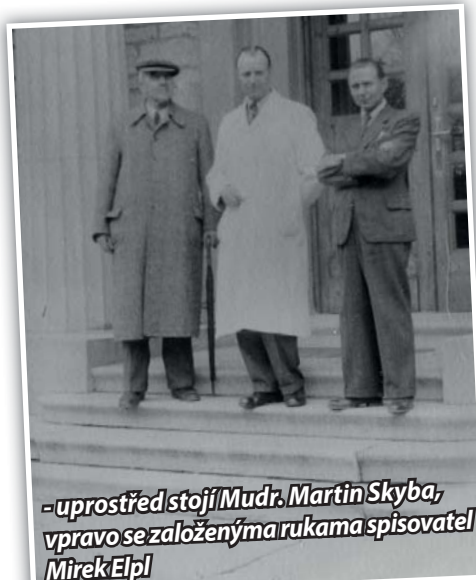
Po politických prověrkách v roce 1953 byl

přeložen do plicní ozdravovny v Babicích nad Svitavou, kde působil do roku 1961. Po odchodu do důchodu pobýval se svou rodinou v Brně, kde 15. února 1965 nečekaně zemřel.

Spisovatel Mirek (vl. jménem Eduard) Elpl v roce 1944 nuceně nastoupil do pracovního tábora v Klettendorfu u Vratislavi kvůli tomu, že se odmítl rozvést se svou židovskou manželkou. Odtud se mu podařilo ve zmatku před postupující Rudou armádou utéct. Počátkem roku 1945 se dostal až do svého bydliště v Ivančicích, kde ho před novým transportem do dalšího pracovního tábora zachránil primář místní nemocnice Mudr. Berka, který ho s falešnou diagnózou TBC odeslal v únoru do plicního sanatoria v Jevíčku. Zde se pak Elpl za pomoci ředitele sanatoria primáře Mudr. Martina Skyby ukrýval až do konce II. světové války. Konec války spisovatel přivítal traktátem „Jaro v Jevíčku“, který Martinu Skybovi věnoval.

I když se Mirek Elpl po válce stal ředitelem dolu Julius v Zastávce u Brna (byl absolventem Vysoké báňské akademie v Příbrami), ve své literární činnosti pokračoval i nadále. Vděčnost za záchranu života prokazoval svému příteli Mudr. Martinu Skybovi upřímnými osobními věnováními ve svých knihách, které mu do konce svého života zasílal. Zemřel předčasně v roce 1960. Do posmrtného vydání poslední spisovatelovy knihy pak poděkování vepsala vdova po spisovateli. Za připomenutí stojí, že Mirek Elpl nebyl jediný, kdo v sanatoriu v Jevíčku našel za II. sv. války útočiště. Podobný osud jako on sdílel i švagr Mudr. Martina Skyby – spi-

sovatel a malíř Ondřej Sekora. Ten se také nerozvedl se svou židovskou manželkou, a proto se v Jevíčku před svým odchodem do pracovního tábora na těžkou práci fyzicky připravoval. Když pak Sekora do pracovního tábora v polovině roku 1944 opravdu nastoupil a jeho manželka byla odvezena do Terezína, manželé Skybovi se až do konce války (kromě svých tří dětí) starali také o jeho syna. Po návratu z koncentračních táborů se pak Sekorovi se svým synem šťastně shledali.

- uprostřed stojí Mudr. Martin Skyba, vpravo se založenýma rukama spisovatel Mirek Elpl

- napsal a nakreslil Ondřej Sekora v létě 1943 za svého pobytu v Nivnici Martě Skybové, dceři Mudr. Martina Skyby

- rodina Skybova – Mudr. Martin Skyba (vlevo) se spisovatelem a malířem Ondřejem Sekorou a jeho synem (uprostřed)

FEJETON:

Kochavecká osmnáctka

Kdysi jsem běhal na běžkách i závodně, ale to už je hodně dávno. Přesto, když jsem uviděl v nabídce obce Rokytnice běh na 18 kilometrů, zbystřil jsem pozornost. Co tak to zkusit, blesko mě hlavou. Ale 18 kilometrů v mém věku, a navíc v horské krajině? To by byl přece čirý nerozum. Ale má vůle byla tradičně silnější jako rozum.

V neděli dopoledne jsem nastartoval svoji Felicii a vyrazil na moje milované Valašsko. Nad Pitínem ležela na silnici přejatá umírající veverka. Stiskl jsem rty.

„Veverko, už jenom kvůli tobě běh dokončím!“ V samotném Kochavci, přidružené obci Rokytnice, jsem zaparkoval u pěkného penzionu. Už u něho postávalo několik desítek lidí, jak běžců, tak i diváků. Šel jsem se přihlásit na recepci. Paní se mě mimo jiné zeptala na věk. Odpověděl jsem, že jsem ročník 1946. Paní pootevřela ústa a pravila, že asi budu nejstarší účastník klání. Aspoň něco, pomyslel jsem si. Dodala, že v předávaných mně písemných materiálech je i číslo telefonu na záchranku.

„Nějak se k vám dostanou, nebojte se!“

Tak nějak jsem se zklidnil. Pak už jsem se v autě začal „přebalovat“ do běžeckého stejnokroje. Vyndal běžky a šel si je vyzkoušet ke startovní čáře. Zatím mě nejmálo podezření, že jsem skluznice namazal špatně. Kolem procházel jakýsi pán s kulovnicí. Žertem jsem se ho zeptal, jestli má za úkol likvidovat případné opozdilce. Právil, že ne, jeho úkolem prý má být odstartování výstřelem. Moc jistý jsem si ale jeho odpovědi nebyl.

Moderátora běhu se pak následně otázal: „Prosím pěkně, před chvílí jste mikrofonom vyhlásil, že za soutěží mládež odpovídají rodiče. A kdo odpovídá za sedmdesátníky?“

Mlčky prstem ukázal k obloze.

Pochopil jsem.

Na startu se shromáždilo několik desítek běžců nejrozličnějšího věkového složení. Sluníčko svítilo, pár metrů nad námi nás pečlivě sledoval dron. Učesal jsem se, i shora jsem chtěl vypadat. Po startu jsme se ve velkém houfu vydali do kopců Bílých Karpat. První stovky metrů byly v pohodě, držel jsem se uprostřed startovního pole. Ale pak začala potíž. Zatímco ostatní mazali tekutým klistrem na starý sníh, já volil červený swix na sníh nový. Ten byl naprosto k ničemu. Silně jsem do kopce podklouzával. Začal jsem si polohlasem sprostě nadávat. Citovat své výroky nemohu, i dlaždičky

by se červenaly. Na první občerstvovací stanici jsem si vzal do úst jen pár čokoládových sušenek, čaj furiantsky odmítl. No blbec, co jiného říct.

Běžel jsem dál. Po několika kilometrech jsem nabyl dojmu, že jsem mohl mít už ve svých letech rozum. Místo srdce jsem měl v hrudi „kulomet“. Postupně mně začali mizet z očí běžci přede mnou, no byli to mladí chrti, proti nim jsem ve své věku neměl nejmenší šanci, ale ztráceli se mému zraku i běžci za mnou. Samota mně vůbec nevadila. Mohl jsem alespoň vnímat krásu přírody. V jednu chvíli jsem si uprostřed lesů říkal, tak tady spočinout na věky. Ale nesměli by mě najít! Postupně se ve snášející se mlze začal blížít hřeben Bílých Karpat ve výši 700 metrů. Lapal jsem po dechu, ale nedal se. Ve stopě jsem potkal jakési nezávodící Slováky z Dolní Súče. Jsem člověk komunikativní, a tak jsem na ně zvolal: „Jak se má Kiska a co Fico?“

Odpověděli mně už zdáli otázkou: „A co Ze-man?“

Zamyslel jsem se, ale musel dál.

Blížil se k další občerstvovací stanici přímo na hranici u Peňažné. Už zdáli jsem volal, že nemám ani pas ani občanku. Obsluha občerstvovací stanice mávla rukou. Byl mně mimo jiné nabídnut i rum. I když jsem zapřísáhlý abstinents, neodolal jsem, doufaje, že na trati nebude antidopingová kontrola.

Nechal jsem se i vyfotit. Nabit energií vyrazil jsem rázně po hřebenovce dál, přesně po hranici.

Levá běžka si to rázovala na Slovensku, pravá na Moravě, moje maličkost mezi nimi. Trať začala v čekaných zákrutách klesat. I tam jsem si vytýkal špatnou „mázu“. Na klení už ale neměl sílu.

V prudkém sjezdu ve zledovatělé stopě se mně překřížily běžky a já šel velice divoce, tak říkáje „na hubu“. Uvedenou částí těla jsem ve sněhohlině vyryl brázdu metr dlouhou a asi deset centimetrů hlubokou. Sklidil bych tak uznání od nejednoho eventuálně přítomného divočáka. Bylo to hodně ošklivé, kupodivu jsem se ani tak nezajímal o možnou zlomeninu, ale spíše o můstek v ústech za 7 tisíc. Hrotem jazyku pak spočítal zbývající zuby s uspokojivým konstatováním, že jejich počet se podstatně nezměnil. Zatímco jsem se ohledával, přijížděla zezadu běžkyně minimálně o generaci mladší. Obětavě mně začala

pomáhat na nohy. Měl jsem přitom obdobné pocity jako farář Otík ve filmu Slunce, seno a pár facek poté, co ho do příkopu autem srazila učitelka autoškoly.

Snažil jsem se proto proces zvedání mého těla co nejvíce prodlužovat. Poděkoval jsem jí následně za záchranu a za odměnu jí ujel o pár set metrů. Pak jsme se znovu sjeli, ale v jednu chvíli zase spadla ona. Snažil jsem se jí službu oplatit, ale ona se zvedala sama. To mě dost zamrzelo, rád pomáhám.

Poslední třetina trati byla dokladem mého znatelného úbytku sil a nastávajícího boje o život.

Na poslední občerstvovací stanici mně nabídli opět doušek alkoholu, ale já si po předcházejícím otřesu mozku strkal do kapsy celý půllitr zbytkového rumu stojícího na stole. Občerstvovací se zatvářili zděšeně. Všechno se ale záhy vysvětlilo.

Když jsem se konečně přiblížil k cílové rovině, vítal mě potlesk desítek diváků i běžkařů, neboť jsem byl rozhlasem avizován jako nejstarší účastník. Pět metrů před cílovou čarou jsem zastavil a odložil stranou k všeobecnému překvapení hůlky, abych pak gestem ruky vyčkal příjezdu mé záchránky.

V sepětí rukou a posléze i objetí ramen jsme pak cílem projeli. Potlesk zesílil, dodatečně jsem se dozvěděl, že šlo o sestru pana starosty. Pak už se dělo vyhlašování vítězů či jinak označených. I na mě se dostalo.

Byl jsem vyzván s mikrofonom k proslovu. Kromě obvyklých frází jsem řekl, že obdivuji nasazení všech těch mladých běžkařů i překrásnou krajinu vůkol. Ale to bych nebyl já, abych se také nepochlubil. Uvedl jsem, že jsem seniorským mistrem republiky v tenisu z roku 1993 a na důkaz toho jsem snožmo s pokrčenými koleny vyskočil, abych se následně na zemi rozplácl jako žába.

Ano, ano. Pýcha předchází pád. Měli by si to uvědomit ale i jiní.

Dostal jsem slivovici, tričko a další drobnosti, i gulášek byl výborný. Hostitelé z Rokytnice i Kochavce se zhostili svého úkolu organizačně bezesporu na výbornou.

Ostatně v proslovu jsem řekl, že atributem jižního Valašska je nejenom divukrásná krajina, ale i sympatičtí lidé.

Jaromír Slavíček

Rodopis Lukášů z Nivnice....

Dokončení rodopisu se z technických důvodů odkládá do některého z příštích čísel NN. Děkujeme za pochopení.

-red

PEDIKŮRA DO DOMU
Magdaléna Sobotková
Lze objednat
na tel. 737 371 049

Svatební floristika IVANA KRATĚNOVÁ

fb Ivana Kratěnová svatební floristika

+420 702 154 145

Sadová 972, Nivnice